

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

C 297

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 52
5 decembrie 2009

Numărul informării

Cuprins

Pagina

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE ȘI ORGANELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție

2009/C 297/01	Notă de informare cu privire la efectuarea trimiterilor preliminare de către instanțele naționale	1
2009/C 297/02	Ultima publicație a Curții de Justiție în <i>Jurnalul Oficial al Uniunii Europene</i> JO C 282, 21.11.2009 ...	6

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2009/C 297/03	Cauza C-35/08: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 15 octombrie 2009 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Finanzgericht Baden-Württemberg — Germania) — Grundstücksgemeinschaft Busley și Cibrian Fernandez/Finanzamt Stuttgart-Körperschaften (Libera circulație a capitalurilor — Bunuri imobile — Impozit pe venit — Deductibilitatea pierderilor locative din veniturile impozabile ale unui contribuabil — Aplicarea unei amortizări degresive asupra costurilor de achiziționare sau de construire — Tratat fiscal mai favorabil rezervat numai bunurilor imobile situate pe teritoriul național)	7
---------------	---	---

RO

Preț:
3 EUR

(continuare în pagina următoare)

2009/C 297/04	Cauza C-101/08: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 15 octombrie 2009 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Cour de cassation — Luxemburg) — Audioux SA, BIP Investment Partners SA, Jean-Paul Felten, Joseph Weyland, Luxiprivilège SA, Foyer SA, Investas ASBL, Claudie Stein-Lambert, Christiane Worre-Lambert, Baron Antoine De Schorlemer, Jacques Funck, Jean Petitdidier/Groupe Bruxelles Lambert SA (GBL), RTL Group, Juan Abello Gallo, Didier Bellens, André Desmarais, Gérald Frère, Jocelyn Lefebvre, Onno Ruding, Gilles Samyn, Martin Taylor, Bertelsmann AG, Siegfried Luther, Thomas Middelhoff, Ewald Wagenbach, Rolf Schmidt-Holz, Erich Schumann, WAZ Finanzierungs-GmbH, Westdeutsche Allgemeine Zeitungsverlagsgesellschaft E. Brost & J. Funke GmbH & Co (WAZ) (Directivele 77/91/CEE, 79/279/CEE și 2004/25/CE — Principiul general de drept comunitar de protecție a acționarilor minoritari — Inexistență — Dreptul societăților — Preluarea controlului — Ofertă obligatorie — Recomandarea 77/534/CEE — Cod de conduită) 7	7
2009/C 297/05	Cauza C-116/08: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 22 octombrie 2009 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Hof van Cassatie van België — Belgia) — C. Meerts/Proost NV [Directiva 96/34/CE — Acord cadru privind concediul pentru creșterea copilului încheiat de UNICE, CEEP și CES — Interpretarea clauzei 2 punctele (6) și (7) — Concediu parțial pentru creșterea copilului — Concedierea lucrătorului înainte de sfârșitul perioadei de concediu pentru creșterea copilului fără respectarea termenului legal de preaviz — Calculul indemnizației] 8	8
2009/C 297/06	Cauza C-138/08: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 15 octombrie 2009 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Fővárosi Ítéltábla — Republica Ungară) — Hochtief AG, Linde-Kca-Dresden GmbH/Közbeszerzések Tanácsa Közbeszerzési Döntőbizottság (Proceduri de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări — Proceduri inițiate după intrarea în vigoare a Directivei 2004/18 și înainte de expirarea termenului de transpunere a acesteia — Proceduri de negociere cu publicarea unui anunț de participare — Obligația de a admite un număr minim de candidați corespunzători — Obligația de a asigura o concurență reală) 9	9
2009/C 297/07	Cauza C-196/08: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 15 octombrie 2009 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia — Italia) — Acoset SpA/Conferenza Sindaci e Presidenza Prov. Reg. ATO Idrico Ragusa, Comune di Comiso (RG), Comune di Modica (RG), Provincia Regionale di Ragusa, Comune di Acate (RG), Comune di Chiaramonte Gulfi (RG), Comune di Giarratana (RG), Comune di Ispica (RG), Comune di Monterosso Almo (RG), Comune di Pozzallo (RG), Comune di Ragusa, Comune di Vittoria (RG), Comune di Santa Croce Camerina (RG), Comune di Scicli (RG) (Articolele 43 CE, 49 CE și 86 CE — Atribuirea contractelor de achiziții publice — Atribuirea serviciului de apă unei societăți cu capital mixt — Procedură concurențială — Desemnarea asociatului privat însărcinat cu exploatarea serviciului — Atribuire în afara normelor privind atribuirea contractelor de achiziții publice) 9	9
2009/C 297/08	Cauza C-232/08: Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 15 octombrie 2009 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Țărilor de Jos [Neindeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Regulamentul (CE) nr. 850/1998 — Articolul 29 alineatul (2) — Restricții privind pescuitul cambulei — Puterea maximă a motoarelor navelor de pescuit — Regulamentul (CEE) nr. 2847/93 — Articolul 2 alineatul (1) — Regulamentul (CE) nr. 2371/2002 — Articolul 23 — Punerea în aplicare a controlului și a aplicării normelor] 10	10
2009/C 297/09	Cauza C-242/08: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 22 octombrie 2009 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Bundesfinanzhof — Germania) — Swiss Re Germany Holding GmbH/Finanzamt München für Körperschaften [A șasea directivă TVA — Articolul 9 alineatul (2) litera (e) a cincea liniuță și articolul 13 secțiunea B litera (a), litera (c) și litera (d) punctele 2 și 3 — Noțiunea de operațiuni de asigurare și de reasigurare — Cesiune cu titlu oneros a unui portofoliu de contracte de reasigurare de viață către o persoană stabilită într-un stat terț — Determinarea locului acestei cesiuni — Scutiri] 10	10

2009/C 297/10	Cauza C-255/08: Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 15 octombrie 2009 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Țărilor de Jos (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 85/337/CEE — Evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului — Stabilirea pragurilor — Dimensiunea proiectului — Transpunere incompletă) 11	11
2009/C 297/11	Cauzele conexe C-261/08 și C-348/08: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 22 octombrie 2009 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Tribunal Superior de Justicia de Murcia — Spania) — María Julia Zurita García (C-261/08), Aurelio Choque Cabrera (C-348/08)/Delegado del Gobierno en la Región de Murcia [Vize, drept de azil și imigrare — Măsuri cu privire la trecerea frontierelor externe — Articolul 62 alineatul (1) și alineatul (2) litera (a) CE — Convenția de punere în aplicare a Acordului Schengen — Articolele 6b și 23 — Regulamentul (CE) nr. 562/2006 — Articolele 5, 11 și 13 — Prezumție cu privire la durata șederii — Resortisanți din țări terțe în situație de ședere ilegală pe teritoriul unui stat membru — Reglementare națională care permite să se impună, în funcție de împrejurări, sau o amendă, sau expulzarea] 12	12
2009/C 297/12	Cauza C-263/08: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 15 octombrie 2009 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Högsta domstolen — Suedia) — Djurgården-Lilla Värtans Miljöskyddsforening/Stockholms kommun genom dess marknämnd (Directiva 85/337/CEE — Participarea publicului la procedurile de adoptare a deciziilor privind mediul — Dreptul de a formula o cale de atac împotriva deciziilor de autorizare de proiecte care pot avea efecte importante asupra mediului) 12	12
2009/C 297/13	Cauza C-275/08: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 15 octombrie 2009 — Comisia Comunităților Europene/Republica Federală Germania (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 93/36/CEE — Contracte de achiziții publice de bunuri — Furnizarea unui software pentru administrarea înmatriculării de autovehicule — Procedură negociată fără publicarea prealabilă a unui anunț de participare) 13	13
2009/C 297/14	Cauza C-301/08: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 22 octombrie 2009 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Cour de cassation — Luxemburg) — Irène Bogiatzi, épouse Ventouras/Deutscher Luftpool, Société Luxair, société luxembourgeoise de navigation aérienne SA, Communautés européennes, État du Grand-duché de Luxembourg, Foyer Assurances SA [Politica în domeniul transporturilor — Regulamentul (CE) nr. 2027/97 — Convenția de la Varșovia — Răspunderea operatorilor de transport aerian în caz de accidente — Termen pentru introducerea unei acțiuni în despăgubire pentru prejudiciul suferit] 13	13
2009/C 297/15	Cauza C-324/08: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 15 octombrie 2009 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Hoge Raad der Nederlanden — Țările de Jos) — Makro Zelfbedieningsgroothandel C.V., Metro Cash & Carry B.V., Remo Zaandam B.V./Diesel S.P.A. (Directiva 89/104/CEE — Dreptul mărcilor — Epuizarea drepturilor titularului mărcii — Introducere de produse pe piață în Spațiul Economic European de către un terț — Consimțământ implicit — Condiții) 14	14
2009/C 297/16	Cauza C-425/08: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 15 octombrie 2009 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Conseil d'État — Belgia) — Enviro Tech (Europe) Ltd/État belge (Mediu și protecția consumatorilor — Clasificarea, ambalarea și etichetarea bromurii de n-propil drept substanță periculoasă — Directiva 2004/73/CE — Directiva 67/548/CEE — Obligație de transpunere) 14	14
2009/C 297/17	Cauza C-438/08: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 22 octombrie 2009 — Comisia Comunităților Europene/Republica Portugheză (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Libertatea de stabilire — Directiva 96/96/CE — Reglementare națională — Condiții de acces restrictive la activitatea de inspecție a vehiculelor — Articolul 45 CE — Activități asociate exercitării autorității publice — Siguranță rutieră — Proporționalitate) 15	15

2009/C 297/18	Cauza C-449/08: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 22 octombrie 2009 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de College van Beroep voor het Bedrijfsleven — Țările de Jos) — G. Elbertsen/Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit [Politica agricolă comună — Sistem integrat de administrare și control privind anumite scheme de sprijin — Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 — Schemă de plată unică — Stabilirea cuantumului de referință — Agricultori aflați într o situație specială — Rezerva națională] 15	15
2009/C 297/19	Cauza C-30/09: Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 15 octombrie 2009 — Comisia Comunităților Europene/Republica Portugheză (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 96/82/CE — Articolul 11 — Planuri de urgență externe) 16	16
2009/C 297/20	Cauza C-181/09: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Sofiyski gradski sad (Bulgaria) la 19 mai 2009 — Canon Kabushiki Kaisha/IPN Bulgaria OOD 16	16
2009/C 297/21	Cauza C-328/09: Acțiune introdusă la 14 august 2009 — Comisia Comunităților Europene/Eesti Vabariik 17	17
2009/C 297/22	Cauza C-358/09 P: Recurs introdus la 7 septembrie 2009 de DSV Road NV împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a patra) pronunțate la 8 iulie 2009 în cauza T-219/07, DSV Road NV/Comisia Comunităților Europene 17	17
2009/C 297/23	Cauza C-360/09: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Amtsgericht Bonn (Germania) la 9 septembrie 2009 — Pfeleiderer AG/Bundeskartellamt 18	18
2009/C 297/24	Cauza C-367/09: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Hof van beroep te Antwerpen (Belgia) la 8 septembrie 2009 — Belgisch Interventie- en Restitutiebureau/SGS Belgium NV, Firms Derwa NV și Centraal Beheer Achmea NV 18	18
2009/C 297/25	Cauza C-375/09: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Sąd Najwyższy (Republica Polonă) la 23 septembrie 2009 — Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów/Tele2 Polska sp. z o.o., obecnie Netia S. A. w Warszawie 19	19
2009/C 297/26	Cauza C-382/09: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Augstākās tiesas Senāta (Republica Letonia) la 28 septembrie 2009 — SIA Stils Met/Valsts ieņēmumu dienests 19	19

Tribunalul de Primă Instanță

2009/C 297/27	Cauza T-339/07: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 28 octombrie 2009 — Juwel Aquarium/OAPI — Potschak (Panorama) [„Marcă comunitară — Procedură de declarare a nulității — Marca comunitară verbală Panorama — Motiv absolut de refuz — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (c) și articolul 51 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul(CE) nr. 40/94 [devenite articolul 7 alineatul (1) litera (c) și articolul 52 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009]”] ... 20	20
---------------	---	----

2009/C 297/28	Cauza T-80/08: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 28 octombrie 2009 — CureVac/OAPI — Qiagen (RNAiFect) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii verbale comunitare RNAiFect — Marca verbală comunitară anterioară RNActive — Motiv relativ de refuz — Lipsa riscului de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009]”]	20
2009/C 297/29	Cauza T-137/08: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 28 octombrie 2009 — BCS/OAPI — Deere (Combinatie a culorilor verde și galben) [„Marcă comunitară — Procedură de declarare a nulității — Marcă comunitară care constă într o combinație a culorilor verde și galben — Motiv absolut de refuz — Caracter distinctiv dobândit prin utilizare — Articolul 7 alineatul (3) și articolul 51 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 [devenite articolul 7 alineatul (3) și articolul 52 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009] — Motiv relativ de refuz — Marcă națională anterioară neînregistrată care constă într o combinație a culorilor verde și galben — Articolul 8 alineatul (4) și articolul 52 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 40/94 [devenite articolul 8 alineatul (4) și articolul 53 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 207/2009] — Obligația de motivare — Articolul 73 din Regulamentul nr. 40/94 (devenit articolul 75 din Regulamentul nr. 207/2009)”]	21
2009/C 297/30	Cauza T-307/08: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 20 octombrie 2009 — Aldi Einkauf/OAPI — Goya Importaciones y Distribuciones (4 OUT Living) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative 4 OUT Living — Marcă națională figurativă anterioară Living & Co — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul 1 litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 [devenit articolul 8 alineatul 1 litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009]”]	21
2009/C 297/31	Cauza T-120/09: Acțiune introdusă la 27 martie 2009 — Phoenix-Reisen și DRV/Comisia	21
2009/C 297/32	Cauza T-369/09: Acțiune introdusă la 22 septembrie 2009 — Sociedade Quinta do Portal/OAPI — Vallegre — Vinhos do Porto (PORTO ALEGRE)	22
2009/C 297/33	Cauza T-381/09: Acțiune introdusă la 25 septembrie 2009 — RWE Transgas/Comisia	22
2009/C 297/34	Cauza T-382/09: Acțiune introdusă la 30 septembrie 2009 — Ergo Versicherungsgruppe/OAPI — DeguDent (ERGO)	23
2009/C 297/35	Cauza T-384/09: Acțiune introdusă la 1 octombrie 2009 — SKW Stahl-Metallurgie Holding und SKW Stahl-Metallurgie/Comisia	23
2009/C 297/36	Cauza T-391/09: Acțiune introdusă la 5 octombrie 2009 — Evonik Degussa și AlzChem Hart/Comisia	24
2009/C 297/37	Cauza T-392/09: Acțiune introdusă la 2 octombrie 2009 — 1. garantovaná/Comisia	25
2009/C 297/38	Cauza T-393/09: Acțiune introdusă la 2 octombrie 2009 — NEC Display Solutions Europe/OAPI — Nokia (NaViKey)	26
2009/C 297/39	Cauza T-394/09: Acțiune introdusă la 5 octombrie 2009 — General Bearing/OAPI (GENERAL BEARING CORPORATION)	26
2009/C 297/40	Cauza T-395/09: Acțiune introdusă la 6 octombrie 2009 — Arques Industries/Comisia	27

Numărul informării	Cuprins (continuare)	Pagina
2009/C 297/41	Cauza T-396/09: Acțiune introdusă la 6 octombrie 2009 — Vereniging Milieudefensie și Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht/Comisia	28
2009/C 297/42	Cauza T-397/09: Acțiune formulată la 6 octombrie 2009 — Prinz von Hannover Herzog zu Braunschweig und Lüneburg/OAPI (marcă figurativă reprezentând un blazon)	29
2009/C 297/43	Cauza T-400/09: Acțiune introdusă la 6 octombrie 2009 — ECKA Granulate și non ferrum Metalpulver/Comisia	29
2009/C 297/44	Cauza T-401/09: Acțiune introdusă la 5 octombrie 2009 — Marcuccio/Curtea de Justiție a Comunităților Europene	30
2009/C 297/45	Cauza T-402/09 P: Recurs introdus la 7 octombrie 2009 de Luigi Marcuccio împotriva Ordonanței pronunțate la 20 iulie 2009 de Tribunalul Funcției Publice în cauza F-86/07, Marcuccio/Comisia ...	30
2009/C 297/46	Cauza T-403/09: Acțiune introdusă la 7 octombrie 2009 — Tecnoprocess/Delegația Comisiei Europene în Maroc și alții	31
2009/C 297/47	Cauza T-404/09: Acțiune introdusă la 9 octombrie 2009 — Deutsche Bahn/OAPI (Combinăția culorilor gri și roșu)	31
2009/C 297/48	Cauza T-405/09: Acțiune introdusă la 9 octombrie 2009 — Deutsche Bahn/OAPI (Combinăția culorilor gri și roșu)	32
2009/C 297/49	Cauza T-415/09: Acțiune introdusă la 14 octombrie 2009 — New Yorker SHK Jeans/OAPI — Vallis K — Vallis A (FISHBONE)	32
2009/C 297/50	Cauza T-417/09: Acțiune introdusă la 16 octombrie 2009 — Poslovni Sistem Mercator/OAPI — Mercator Multihull (MERCATOR STUDIOS)	33
2009/C 297/51	Cauza T-422/09: Acțiune introdusă la 19 octombrie 2009 — São Paulo Alpargatas/OAPI — Fischer (BAHIANAS LAS ORIGINALES)	33

Tribunalul Funcției Publice

2009/C 297/52	Cauza F-16/08: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a doua) din 10 septembrie 2009 — Joachim Behmer/Parlamentul european (Funcționari — Procedura de atribuire a punctelor de merit la Parlamentul European — Încălcarea obligației de motivare — Motivare prezentată în cursul procedurii)	35
2009/C 297/53	Cauza F-29/08: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a treia) din 7 octombrie 2009 — Y/Comisia (Agenți contractuali — Concediere pentru inaptitudine vădită — Conduită insuficientă în cadrul serviciului)	35

IV

(Informări)

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE ȘI ORGANELE UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Textul următor înlocuiește, ca urmare a intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona, nota de informare publicată în JO C 143 din 11 iunie 2005, p. 1, și suplimentul la această notă publicat în JO C 64 din 8 martie 2008.

NOTĂ DE INFORMARE

cu privire la efectuarea trimerilor preliminare de către instanțele naționale

(2009/C 297/01)

I. Dispoziții generale

1. Sistemul trimerilor preliminare reprezintă un mecanism fundamental al dreptului Uniunii Europene, mecanism menit să confere instanțelor naționale mijloacele de a asigura o interpretare și o aplicare uniforme a acestui drept în toate statele membre.
2. Curtea de Justiție a Uniunii Europene este competentă să se pronunțe cu titlu preliminar cu privire la interpretarea dreptului Uniunii Europene și cu privire la validitatea actelor adoptate de instituțiile, organele, oficiile sau agențiile Uniunii. Această competență generală îi este conferită de articolul 19 alineatul (3) litera (b) din Tratatul privind Uniunea Europeană (JOUE 2008, C 115, p. 13, denumit în continuare „TFUE”) și de articolul 267 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (JOUE 2008, C 115, p. 47, denumit în continuare „TFUE”).
3. Potrivit articolului 256 alineatul (3) din TFUE, Tribunalul are competența să judece trimiteri preliminare adresate în temeiul articolului 267, în domenii specifice stabilite de statut. Având în vedere că statutul nu a fost adaptat în această privință, Curtea de Justiție, denumită în continuare „Curtea”, este singura competentă să se pronunțe cu titlu preliminar.
4. Chiar dacă articolul 267 TFUE conferă Curții o competență generală, diferite dispoziții prevăd totuși excepții sau restricții în ceea ce privește această competență. Este vorba în special despre articolele 275 și 276 TFUE, precum și de articolul 10 din Protocolul (nr. 36) privind dispozițiile tranzitorii la Tratatul de la Lisabona (JOUE 2008, C 115, p. 322).
5. Întrucât procedura întrebărilor preliminare se bazează pe colaborarea dintre Curte și instanțele naționale, este util, pentru a asigura eficacitatea acestei proceduri, să se comunice instanțelor naționale informațiile care urmează.
6. Aceste informații practice, lipsite de orice forță obligatorie, au drept scop să orienteze instanțele naționale cu privire la oportunitatea efectuării unei trimiteri preliminare și, dacă este cazul, să le ajute să formuleze și să prezinte întrebări Curții.

Rolul Curții în cadrul procedurii întrebărilor preliminare

7. În cadrul procedurii întrebărilor preliminare, rolul Curții este acela de a oferi o interpretare a dreptului Uniunii sau de a se pronunța cu privire la validitatea acestuia, și nu de a aplica acest drept la situația de fapt care face obiectul acțiunii principale, rol ce revine instanței naționale. Curtea nu este competentă să se pronunțe cu privire la problemele de fapt ivite în cadrul acțiunii principale și nici să soluționeze divergențele de opinii în interpretarea sau aplicarea normelor de drept național.

8. Curtea se pronunță asupra interpretării sau validității dreptului Uniunii, încercând să ofere un răspuns util pentru soluționarea litigiului, însă instanța de trimitere este cea căreia îi revine sarcina de a trage concluziile adecvate din răspunsul Curții, înlăturând, dacă este cazul, aplicarea normei naționale în discuție.

Decizia de a adresa o întrebare Curții

Autorul întrebării

9. În contextul articolului 267 TFUE, orice instanță a unui stat membru, în măsura în care trebuie să se pronunțe în cadrul unei proceduri menite să conducă la o hotărâre cu caracter jurisdicțional, poate, în principiu, să adreseze Curții o întrebare preliminară⁽¹⁾. Calitatea de instanță este interpretată de Curte ca o noțiune autonomă a dreptului Uniunii.

10. Indiferent dacă părțile din acțiunea principală au solicitat sau nu au solicitat trimiterea preliminară, instanța națională este singura care poate avea inițiativa de a sesiza Curtea cu titlu preliminar.

Trimiterea în vederea interpretării

11. Orice instanță **poate** să adreseze Curții o întrebare referitoare la interpretarea unei norme a dreptului Uniunii în cazul în care apreciază că este necesar pentru soluționarea unei acțiuni cu care a fost sesizată.

12. Cu toate acestea, o instanță ale cărei hotărâri nu pot face obiectul unei căi de atac interne este **obligată, în principiu**, să sesizeze Curtea cu o astfel de întrebare, cu excepția cazului în care există deja o jurisprudență în materia respectivă (iar în contextul eventual nou nu există nicio îndoială reală cu privire la posibilitatea de a aplica această jurisprudență) sau a cazului în care interpretarea corectă ce trebuie dată normei de drept în cauză este evidentă.

13. Astfel, o instanță ale cărei hotărâri sunt susceptibile să facă obiectul unei căi de atac poate, în special în situația în care se consideră suficient de lămurită de jurisprudența Curții, să decidă ea însăși cu privire la interpretarea corectă a dreptului Uniunii și cu privire la aplicarea acestuia situației de fapt deduse judecății. Cu toate acestea, o trimitere preliminară se poate dovedi deosebit de utilă, într-un stadiu corespunzător al procedurii, atunci când se ridică o nouă problemă de interpretare ce prezintă un interes general pentru aplicarea uniformă a dreptului Uniunii în toate statele membre sau atunci când jurisprudența existentă nu pare a fi aplicabilă unei noi situații de fapt.

14. Instanței naționale îi revine sarcina de a arăta de ce interpretarea solicitată este necesară pentru soluționarea cauzei cu care a fost investită.

⁽¹⁾ Conform articolului 10 alineatele (1)-(3) din Protocolul nr. 36, atribuțiile Curții de Justiție în ceea ce privește actele adoptate, în temeiul titlului VI din TUE, în domeniul cooperării polițienești și al cooperării judiciare în materie penală, anterior intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona (JO 2007, C 306, p. 1) și nemodificate de atunci, rămân totuși neschimbate o perioadă maximă de 5 ani de la data intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona (1 decembrie 2009). În această perioadă, astfel de acte nu pot face, așadar, obiectul unei trimiteri preliminare decât din partea instanțelor statelor membre care au acceptat competența Curții, fiecare stat stabilind dacă posibilitatea de sesizare a Curții aparține tuturor instanțelor sale sau este rezervată celor care se pronunță în ultimă instanță.

Trimiterea în vederea aprecierii validității

15. Deși instanțele naționale au posibilitatea de a respinge motivele de invaliditate invocate în fața lor, doar Curtea este competentă să declare invalid un act al unei instituții, al unui organ, al unui oficiu sau al unei agenții a Uniunii.

16. Orice instanță națională trebuie, așadar, să adreseze o întrebare Curții în situația în care are îndoieli cu privire la validitatea unui asemenea act, indicând motivele pentru care apreciază că actul menționat ar putea fi lovit de invaliditate.

17. Cu toate acestea, atunci când există îndoieli serioase cu privire la validitatea unui act al unei instituții, al unui organ, al unui oficiu sau al unei agenții a Uniunii, pe care se întemeiază un act intern, instanța națională poate în mod excepțional să suspende temporar aplicarea acestuia din urmă sau să ia orice altă măsură provizorie în privința sa. În această situație, instanța națională este obligată să adreseze Curții întrebarea privind validitatea, indicând motivele pentru care apreciază că actul menționat nu este valid.

Momentul în care poate fi adresată o întrebare preliminară

18. Instanța națională poate adresa Curții o întrebare preliminară de îndată ce constată că, pentru a soluționa cauza cu care a fost investită, este necesară o decizie asupra aspectului sau a aspectelor privind interpretarea sau validitatea; instanța națională este cea mai în măsură să aprecieze în ce etapă a procedurii este oportună adresarea unei asemenea întrebări.

19. Cu toate acestea, este indicat ca decizia de a adresa o întrebare preliminară să intervină într-o etapă a procedurii în care instanța de trimitere este în măsură a defini cadrul factual și juridic al problemei, astfel încât Curtea să dispună de toate elementele necesare pentru a verifica, dacă este cazul, aplicabilitatea dreptului Uniunii în litigiul principal. În vederea unei bune administrări a justiției, ar putea fi de asemenea util ca întrebarea preliminară să fie adresată în urma unei dezbateri contradictorii.

Forma trimiterii preliminare

20. Hotărârea prin care instanța națională adresează Curții o întrebare preliminară poate să îmbrace orice formă admisă de dreptul intern în materia incidentelor procedurale. Trebuie însă avut în vedere că acesta este documentul care stă la baza procedurii derulate în fața Curții și că aceasta din urmă trebuie să aibă la dispoziție elementele care să îi permită formularea unui răspuns util pentru instanța națională. Mai mult, cererea de pronunțare a unei hotărâri preliminare este singurul act care se comunică persoanelor îndreptățite să depună observații în fața Curții – în special statele membre și instituțiile –, aceasta fiind, de asemenea, singurul act care face obiectul unei traduceri.

21. Ținând seama de necesitatea traducerii cererii, se impune ca aceasta să fie redactată într-o manieră simplă, clară și precisă, evitând detaliile inutile.

22. Deseori, sunt suficiente cel mult 10 pagini pentru a expune în mod adecvat contextul formulării cererii de pronunțare a unei hotărâri preliminare. Păstrându-și caracterul succint, decizia de trimitere trebuie totuși să fie suficient de completă și să conțină toate informațiile pertinente pentru a permite Curții, precum și subiectelor îndreptățite să formuleze observații să își facă o idee clară cu privire la cadrul factual și juridic al acțiunii principale. Decizia de trimitere trebuie, în special, să respecte următoarele cerințe:

- să cuprindă o expunere succintă a obiectului litigiului, precum și a faptelor pertinente, astfel cum au fost constatate, sau, cel puțin, să prezinte ipotezele de fapt pe care se întemeiază întrebarea preliminară;
- redea conținutul dispozițiilor de drept intern care ar putea fi aplicate și să identifice, dacă este cazul, jurisprudența națională pertinentă, indicând de fiecare dată referințele exacte (de exemplu, pagina unui jurnal oficial sau a unui anumit repertoriu de jurisprudență, eventual cu trimitere la site-uri internet);

- să identifice cu suficientă precizie dispozițiile dreptului Uniunii relevante în speță;
- să explice motivele care au determinat instanța de trimitere să formuleze întrebările privind interpretarea sau validitatea anumitor dispoziții ale dreptului Uniunii, precum și legătura dintre aceste dispoziții și legislația națională aplicabilă acțiunii principale;
- să cuprindă, dacă este cazul, un rezumat al argumentelor esențiale ale părților din acțiunea principală.

Pentru a facilita lectura și posibilitatea de a face referire la decizia de trimitere, se recomandă ca diferitele puncte sau paragrafe ale acesteia să fie numerotate.

23. În sfârșit, instanța de trimitere poate, dacă apreciază că este în măsură să o facă, să își expună succint punctul de vedere cu privire la răspunsul care urmează să fie dat la întrebările adresate cu titlu preliminar.

24. Întrebarea sau întrebările preliminare trebuie să figureze într-o parte distinctă și în mod clar individualizată a deciziei de trimitere, de regulă la începutul sau la sfârșitul acesteia. Ele trebuie să fie inteligibile fără a face referire la expunerea de motive a cererii, care va oferi însă contextul necesar pentru o apreciere adecvată.

Efectele trimiterii preliminare asupra procedurii naționale

25. Formularea unei întrebări preliminare determină suspendarea procedurii naționale până la momentul la care Curtea se pronunță.

26. Cu toate acestea, instanța națională rămâne competentă în ceea ce privește luarea de măsuri asigurătorii, mai ales în cadrul trimiterii în vederea aprecierii validității (a se vedea punctul 17 de mai sus).

Cheltuielile de judecată și asistența judiciară

27. Procedura întrebărilor preliminare în fața Curții este gratuită și aceasta din urmă nu se pronunță asupra cheltuielilor de judecată ale părților din acțiunea principală; sarcina de a se pronunța asupra acestui aspect revine instanței naționale.

28. În cazul în care o parte nu dispune de resursele necesare și în măsura în care normele de drept intern o permit, instanța de trimitere poate acorda acestei părți asistență judiciară pentru acoperirea cheltuielilor, în special a celor de reprezentare, ocazionate de desfășurarea procedurii în fața Curții. Aceasta din urmă poate de asemenea acorda un astfel de sprijin în ipoteza în care partea în cauză nu beneficiază deja de asistență judiciară pe plan național sau în măsura în care această asistență nu acoperă sau acoperă numai parțial cheltuielile efectuate în fața Curții.

Correspondența dintre instanța națională și Curte

29. Decizia de trimitere și documentele relevante (în special, dacă este cazul, dosarul cauzei, eventual în copie) trebuie să fie expediate direct Curții de către instanța națională, prin scrisoare recomandată (la adresa „Grefa Curții de Justiție, L-2925 Luxemburg”, tel. +352 4303-1).

30. Până la pronunțarea deciziei, grefa Curții va păstra legătura cu instanța națională, căreia îi va comunica în copie actele de procedură.

31. Curtea va comunica instanței de trimitere hotărârea pronunțată. Ar fi binevenit ca instanța națională să informeze Curtea cu privire la modul în care a utilizat această hotărâre în cadrul acțiunii principale și să comunice, eventual, hotărârea finală dată în cauză.

II. Procedura preliminară de urgență (PPU)

32. Această parte a notei aduce indicații practice privitoare la procedura preliminară de urgență aplicabilă trimiterilor preliminare referitoare la spațiul de libertate, securitate și justiție. Această procedură este reglementată prin articolul 23a din Protocolul (nr. 3) privind Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene (JOUE 2008, C 115, p. 210) și prin articolul 104b din Regulamentul de procedură al Curții. Posibilitatea de a solicita aplicarea acestei proceduri se adaugă celei de a solicita aplicarea procedurii accelerate, în condițiile prevăzute la articolul 23a din protocolul menționat și la articolul 104a din Regulamentul de procedură.

Condițiile de aplicare a procedurii preliminare de urgență

33. Procedura preliminară de urgență poate fi aplicată numai în domeniile reglementate prin titlul V din partea a treia a TFUE, referitor la spațiul de libertate, securitate și justiție.

34. Aplicarea acestei proceduri este decisă de către Curte. În principiu, o astfel de decizie este adoptată numai la cererea motivată a instanței de trimitere. În mod excepțional, Curtea poate decide din oficiu ca o trimitere preliminară să fie judecată potrivit procedurii preliminare de urgență atunci când aceasta pare a fi necesară.

35. Procedura preliminară de urgență simplifică diferitele etape ale procedurii în fața Curții, însă aplicarea sa presupune importante constrângeri pentru aceasta din urmă, precum și pentru părți și pentru celelalte persoane interesate care participă la procedură, în special statele membre.

36. Prin urmare, această procedură trebuie solicitată numai în împrejurări în care este absolut necesar ca hotărârea Curții cu privire la trimiterea preliminară să fie pronunțată în cel mai scurt termen. Fără a fi posibil să se enumere aici în mod exhaustiv astfel de situații, mai ales datorită caracterului variat și evolutiv al normelor Uniunii ce reglementează spațiul de libertate, securitate și justiție, o instanță națională ar putea, de exemplu, să decidă prezentarea unei cereri de aplicare a procedurii preliminare de urgență în următoarele situații: în cazul, prevăzut la articolul 267 al patrulea paragraf din TFUE, al unei persoane deținute sau lipsite de libertate, atunci când răspunsul la întrebarea adresată este determinant în aprecierea situației juridice a acelei persoane sau atunci când, cu ocazia unui litigiu privind autoritatea părintească sau încredințarea copiilor, competența instanței sesizate în temeiul dreptului Uniunii depinde de răspunsul la întrebarea preliminară.

Cererea de aplicare a procedurii preliminare de urgență

37. Pentru a permite Curții să decidă rapid dacă este cazul să aplice procedura preliminară de urgență, cererea trebuie să prezinte împrejurările de drept și de fapt care demonstrează urgența și în special riscurile care pot apărea în cazul în care trimiterea urmează procedura preliminară normală.

38. În măsura în care este posibil, instanța de trimitere precizează, în mod succint, punctul său de vedere cu privire la răspunsul care trebuie dat la întrebarea sau la întrebările adresate. O astfel de precizare facilitează adoptarea unei poziții de către părți și de către celelalte persoane interesate care participă la procedură, precum și decizia Curții, contribuind astfel la celeritatea procedurii.

39. Cererea de aplicare a procedurii preliminare de urgență trebuie prezentată într-o formă care să permită grefei Curții să constate imediat că dosarul trebuie să beneficieze de o examinare specifică. În acest scop, cererea trebuie prezentată într-un document distinct de decizia de trimitere sau într-o scrisoare de însoțire care menționează în mod expres această cerere.

40. Referitor la decizia de trimitere însăși, caracterul succint al acesteia este cu atât mai important într-o situație de urgență cu cât contribuie la celeritatea procedurii.

Corespondența dintre Curte, instanța națională și părți

41. Pentru comunicarea cu instanța națională și cu părțile din fața acesteia, instanțele naționale care prezintă o cerere de aplicare a procedurii preliminare de urgență sunt invitate să indice adresa electronică și eventual numărul de fax pe care Curtea va putea să le utilizeze, precum și adresele electronice și eventual numerele de fax ale reprezentanților părților în cauză.

42. O copie a deciziei de trimitere semnate împreună cu o cerere de aplicare a procedurii preliminare de urgență pot fi transmise în prealabil Curții prin e mail (ECJ Registry@curia.europa.eu) sau prin fax (+352 43 37 66). Examinarea trimiterii preliminare și a cererii va putea începe încă de la primirea unei astfel de copii. Cu toate acestea, originalele acestor acte trebuie transmise grefei Curții în cel mai scurt termen.

(2009/C 297/02)

Ultima publicație a Curții de Justiție în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene

JO C 282, 21.11.2009

Publicații anterioare

JO C 267, 7.11.2009

JO C 256, 24.10.2009

JO C 244, 10.10.2009

JO C 233, 26.9.2009

JO C 220, 12.9.2009

JO C 205, 29.8.2009

Aceste texte sunt disponibile pe:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 15 octombrie 2009 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Finanzgericht Baden-Württemberg — Germania) — Grundstücksgemeinschaft Busley și Cibrian Fernandez/Finanzamt Stuttgart-Körperschaften

(Cauza C-35/08) ⁽¹⁾

(Libera circulație a capitalurilor — Bunuri imobile — Impozit pe venit — Deductibilitatea pierderilor locale din veniturile impozabile ale unui contribuabil — Aplicarea unei amortizări degresive asupra costurilor de achiziționare sau de construire — Tratat fiscal mai favorabil rezervat numai bunurilor imobile situate pe teritoriul național)

(2009/C 297/03)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Finanzgericht Baden-Württemberg

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Grundstücksgemeinschaft Busley și Cibrian Fernandez

Pârât: Finanzamt Stuttgart-Körperschaften

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Finanzgericht Baden-Württemberg — Interpretarea articolelor 18 și 56 din Tratatul CE — Reglementare națională în materia impozitului pe venit care limitează deducerea pierderilor rezultate din închirierea de bunuri imobile doar la pierderi privind bunuri situate pe teritoriul național și care rezervă doar acestor bunuri aplicarea unui regim mai favorabil de amortizare pentru depreciere

Dispozitivul

Articolul 56 CE se opune legislației unui stat membru privind impozitul pe venit care subordonează dreptul persoanelor fizice

rezidente și integral supuse la plata impozitului de a beneficia atât de deducerea din baza impozabilă a pierderilor provenite din închirierea și din arendarea unui bun imobil în anul producerii acestora, cât și de aplicarea unei amortizări degresive, în cadrul determinării veniturilor obținute dintr-un astfel de bun, condiției ca acesta din urmă să fie situat pe teritoriul statului membru respectiv.

⁽¹⁾ JO C 92, 12.4.2008.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 15 octombrie 2009 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Cour de cassation — Luxemburg) — Audioux SA, BIP Investment Partners SA, Jean-Paul Felten, Joseph Weyland, Luxiprivilege SA, Foyer SA, Investas ASBL, Claudie Stein-Lambert, Christiane Worre-Lambert, Baron Antoine De Schorlemer, Jacques Funck, Jean Petitdidier/Groupe Bruxelles Lambert SA (GBL), RTL Group, Juan Abello Gallo, Didier Bellens, André Desmarais, Gérald Frère, Jocelyn Lefebvre, Onno Ruding, Gilles Samyn, Martin Taylor, Bertelsmann AG, Siegfried Luther, Thomas Middelhoff, Ewald Wagenbach, Rolf Schmidt-Holz, Erich Schumann, WAZ Finanzierungs-GmbH, Westdeutsche Allgemeine Zeitungsverlagsgesellschaft E. Brost & J. Funke GmbH & Co (WAZ)

(Cauza C-101/08) ⁽¹⁾

(Directivă 77/91/CEE, 79/279/CEE și 2004/25/CE — Principiul general de drept comunitar de protecție a acționarilor minoritari — Inexistență — Dreptul societăților — Preluarea controlului — Ofertă obligatorie — Recomandarea 77/534/CEE — Cod de conduită)

(2009/C 297/04)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour de cassation

Părțile din acțiunea principală

Reclamanți: Audiolum SA, BIP Investment Partners SA, Jean-Paul Felten, Joseph Weyland, Luxiprivilege SA, Foyer SA, Investas ASBL, Claudie Stein-Lambert, Christiane Worre-Lambert, Baron Antoine De Schorlemer, Jacques Funck, Jean Petitdidier

Pârâți: Groupe Bruxelles Lambert SA (GBL), RTL Group, Juan Abello Gallo, Didier Bellens, André Desmarais, Gérald Frère, Jocelyn Lefebvre, Onno Ruding, Gilles Samyn, Martin Taylor, Bertelsmann AG, Siegfried Luther, Thomas Middelhoff, Ewald Wagenbach, Rolf Schmidt-Holz, Erich Schumann, WAZ Finanzierungs-GmbH, Westdeutsche Allgemeine Zeitungsverlagsgesellschaft E. Brost & J. Funke GmbH & Co (WAZ)

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Cour de cassation (Marele Ducat al Luxemburgului) — Interpretarea (1) a articolelor 20 și 42 din A doua directivă 77/91/CEE a Consiliului din 13 decembrie 1976 de coordonare, în vederea echivalării, a garanțiilor impuse societăților comerciale în statele membre [...] pentru protejarea intereselor asociaților [cât și] ale terților, în ceea ce privește constituirea societăților comerciale pe acțiuni și menținerea și modificarea capitalului acestora (JO 1977, L 26, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 8), (2) a Recomandării Comisiei din 25 iulie 1977 de stabilire a Codului de conduită european privind operațiunile cu valori mobiliare (JO L 212, p. 37), (3) a Directivei 79/279/CEE a Consiliului din 5 martie 1979 de coordonare a condițiilor de admitere a valorilor mobiliare la cota oficială a unei burse de valori (JO L 66, p. 21) și (4) a articolului 3 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2004/25/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind ofertele publice de cumpărare (JO L 142, p. 12, Ediție specială, 17/vol. 2, p. 44) — Existența în dreptul comunitar a unui principiu general de egalitate între acționari? — În caz afirmativ, domeniul de aplicare materială și temporală a acestui principiu?

Dispozitivul

Dreptul comunitar nu cuprinde un principiu general de drept conform căruia acționarii minoritari sunt protejați prin obligația acționarului dominant care achiziționează sau exercită controlul unei societăți de a oferi acestora posibilitatea de a le cumpăra acțiunile în aceleași condiții precum cele convenite la achiziționarea unei participații care conferă sau consolidează controlul acționarului dominant.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 22 octombrie 2009 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Hof van Cassatie van België — Belgia) — C. Meerts/Proost NV

(Cauza C-116/08) ⁽¹⁾

[Directiva 96/34/CE — Acord cadru privind concediul pentru creșterea copilului încheiat de UNICE, CEEP și CES — Interpretarea clauzei 2 punctele (6) și (7) — Concediu parțial pentru creșterea copilului — Concedierea lucrătorului înainte de sfârșitul perioadei de concediu pentru creșterea copilului fără respectarea termenului legal de preaviz — Calculul indemnizației]

(2009/C 297/05)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Hof van Cassatie van België

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: C. Meerts

Pârâtă: Proost NV

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Hof van Cassatie van België — Interpretarea clauzei 2 alineatele (4) — (7) din Acordul-cadru referitor la concediul pentru creșterea copilului încheiat de UNICE, CEEP și CES, anexă la Directiva 96/34/CE a Consiliului din 3 iunie 1996 (JO L 145, p. 2, Ediție specială, 05/vol. 3, p. 160) — Concediu pentru îngrijirea copilului, acordat parțial — Concedierea unui lucrător înainte de sfârșitul perioadei de concediu pentru îngrijirea copilului, în lipsa unui motiv grav și fără respectarea termenului de preaviz obligatoriu — Calcularea despăgubirii

Dispozitivul

Clauza 2 punctele (6) și (7) din acordul-cadru privind concediul pentru creșterea copilului, încheiat la 14 decembrie 1995, care figurează în anexa la Directiva 96/34/CE a Consiliului din 3 iunie 1996 privind acordul-cadru referitor la concediul pentru creșterea copilului încheiat de UNICE, CEEP și CES, astfel cum a fost modificată prin Directiva 97/75/CE a Consiliului din 15 decembrie 1997, trebuie interpretată în sensul că se opune ca, în cazul unei rezilieri unilaterale de către angajator, fără motiv grav sau fără a respecta termenul legal de preaviz, a contractului de muncă al unui lucrător angajat pe durată nedeterminată și cu normă întreagă, în perioada în care acesta din urmă beneficiază de un concediu parțial pentru creșterea copilului, indemnizația care trebuie plătită acestui lucrător să fie determinată pe baza remunerației reduse pe care o primește în momentul concedierii.

⁽¹⁾ JO C 116, 9.5.2008.

⁽¹⁾ JO C 128, 24.5.2008.

**Hotărârea Curții (Camera a patra) din 15 octombrie 2009
(cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată
de Fővárosi Ítéltábla — Republica Ungară) — Hochtief
AG, Linde-Kca-Dresden GmbH/Közbeszerzések Tanácsa
Közbeszerzési Döntőbizottság**

(Cauza C-138/08) ⁽¹⁾

**(Proceduri de atribuire a contractelor de achiziții publice de
lucrări — Proceduri inițiate după intrarea în vigoare a
Directivei 2004/18 și înainte de expirarea termenului de
transpunere a acesteia — Proceduri de negociere cu publicarea
unui anunț de participare — Obligația de a admite un număr
minim de candidați corespunzători — Obligația de a asigura
o concurență reală)**

(2009/C 297/06)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Fővárosi Ítéltábla

Părțile din acțiunea principală

Reclamante: Hochtief AG, Linde-Kca-Dresden GmbH

Pârâtă: Közbeszerzések Tanácsa Közbeszerzési Döntőbizottság

cu participarea: Budapest Főváros Önkormányzata

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Fővárosi Ítéltábla — Interpretarea articolului 22 alineatele (2) și (3) din Directiva 93/37/CEE a Consiliului din 14 iunie 1993 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări (JO L 199, p. 54), precum și a articolului 44 alineatul (3) din Directiva 2004/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii (JO L 134, p. 114, Ediție specială 06/vol. 8, p. 116) — Posibilitatea de a continua o procedură de negociere prin publicarea unui anunț de participare în cazul în care numărul candidaților corespunzători este mai redus decât numărul cel mai mic din intervalul prevăzut în anunțul de participare și decât numărul minim prevăzut în acest scop de directivele menționate anterior

Dispozitivul

1. Directiva 2004/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii nu este aplicabilă unei decizii adoptate de o autoritate contractantă cu ocazia atribuirii unui contract de achiziții publice de lucrări, anterior expirării termenului de transpunere a acestei directive.
2. Articolul 22 alineatul (3) din Directiva 93/37/CEE a Consiliului din 14 iunie 1993 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări, astfel cum a fost modificată prin Directiva 97/52/CE a Parlamentului European și a

Consiliului din 13 octombrie 1997, trebuie interpretat în sensul că, atunci când un contract este atribuit prin procedura de negociere, iar numărul candidaților corespunzători nu atinge limita minimă stabilită pentru procedura respectivă, autoritatea contractantă poate totuși să continue procedura invitând candidatul sau candidații corespunzători să negocieze condițiile contractului menționat.

3. Directiva 93/37/CEE, astfel cum a fost modificată prin Directiva 97/52, trebuie interpretată în sensul că obligația de a asigura o concurență reală este îndeplinită atunci când autoritatea contractantă recurge la procedura de negociere în condițiile prevăzute la articolul 7 alineatul (2) din directiva menționată.

⁽¹⁾ JO C 183, 19.7.2008.

**Hotărârea Curții (Camera a treia) din 15 octombrie 2009
(cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată
de Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia —
Italia) — Acoset SpA/Conferenza Sindaci e Presidenza
Prov. Reg. ATO Idrico Ragusa, Comune di Comiso (RG),
Comune di Modica (RG), Provincia Regionale di Ragusa,
Comune di Acate (RG), Comune di Chiaramonte Gulfi
(RG), Comune di Giarratana (RG), Comune di Ispica
(RG), Comune di Monterosso Almo (RG), Comune di
Pozzallo (RG), Comune di Ragusa, Comune di Vittoria
(RG), Comune di Santa Croce Camerina (RG), Comune di
Scicli (RG)**

(Cauza C-196/08) ⁽¹⁾

**(Articolele 43 CE, 49 CE și 86 CE — Atribuirea contractelor
de achiziții publice — Atribuirea serviciului de apă unei
societăți cu capital mixt — Procedură concurențială —
Desemnarea asociatului privat însărcinat cu exploatarea servi-
ciului — Atribuire în afara normelor privind atribuirea
contractelor de achiziții publice)**

(2009/C 297/07)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Acoset SpA

Pârâte: Conferenza Sindaci e Presidenza Prov. Reg. ATO Idrico Ragusa, Comune di Comiso (RG), Comune di Modica (RG), Provincia Regionale di Ragusa, Comune di Acate (RG), Comune di Chiaramonte Gulfi (RG), Comune di Giarratana (RG), Comune di Ispica (RG), Comune di Monterosso Almo (RG), Comune di Pozzallo (RG), Comune di Ragusa, Comune di Vittoria (RG), Comune di Santa Croce Camerina (RG), Comune di Scicli (RG)

Cu participarea: Saceccav Depurazioni Sacede SpA

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia — Interpretarea articolelor 43 CE, 49 CE și 86 CE — Atribuirea serviciului de apă unei societăți cu capital mixt în care asociatul privat însărcinat cu exploatarea serviciului este desemnat prin intermediul unei proceduri concurențiale — Atribuire în afara regulilor privind atribuirea contractelor de achiziții publice

Dispozitivul

Articolele 43 CE, 49 CE și 86 CE nu se opun atribuirii directe a unui serviciu public care implică realizarea prealabilă a anumite lucrări, precum cel din acțiunea principală, unei societăți cu capital mixt, public și privat, înființată special pentru furnizarea acestui serviciu și având un obiect de activitate unic, în care asociatul privat este selectat pe baza unei cereri publice de ofertă, după verificarea condițiilor financiare, tehnice, operaționale și de gestiune referitoare la serviciul care trebuie asigurat și a caracteristicilor ofertei în raport cu prestațiile care trebuie furnizate, cu condiția ca procedura de cerere de ofertă respectivă să fie conformă principiilor liberei concurențe, transparenței și egalității de tratament impuse de Tratatul CE pentru concesiuni.

(¹) JO C 197, 2.8.2008.

Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 15 octombrie 2009 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Țărilor de Jos

(Cauza C-232/08) (¹)

[Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Regulamentul (CE) nr. 850/1998 — Articolul 29 alineatul (2) — Restricții privind pescuitul cambulei — Puterea maximă a motoarelor navelor de pescuit — Regulamentul (CEE) nr. 2847/93 — Articolul 2 alineatul (1) — Regulamentul (CE) nr. 2371/2002 — Articolul 23 — Punerea în aplicare a controlului și a aplicării normelor]

(2009/C 297/08)

Limba de procedură: olandeza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: T. van Rijn și K. Banks, agenți)

Pârât: Regatul Țărilor de Jos (reprezentanți: M. de Grave și C. Wissels, agenți)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Încălcarea articolului 29 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 850/98 al Consiliului din 30 martie 1998 pentru conservarea resurselor de pescuit prin măsuri tehnice de protecție a puietului de organisme marine, a articolului 23 din Regulamentul (CE) nr. 2371/2002 al Consiliului din 20

decembrie 2002 privind conservarea și exploatarea durabilă a resurselor piscicole în conformitate cu politica comună în domeniul pescuitului și a articolului 2 alineatul (1) din Regulamentul (CEE) nr. 2847/93 al Consiliului din 12 octombrie 1993 de instituire a unui sistem de control aplicabil politicii comune din domeniul pescuitului — Pescuit de cambulă — Inspectarea și controlul navelor de pescuit și ale activităților acestora — Răspunderea statelor membre

Dispozitivul

1. Prin permiterea ca nave de pescuit să aibă o putere a motoarelor superioară celei autorizate la articolul 29 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 850/98 al Consiliului din 30 martie 1998 pentru conservarea resurselor de pescuit prin măsuri tehnice de protecție a puietului de organisme marine, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 2166/2005 al Consiliului din 20 decembrie 2005, Regatul Țărilor de Jos nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 23 din Regulamentul (CE) nr. 2371/2002 al Consiliului din 20 decembrie 2002 privind conservarea și exploatarea durabilă a resurselor piscicole în conformitate cu politica comună în domeniul pescuitului și al articolului 2 alineatul (1) din Regulamentul (CEE) nr. 2847/93 al Consiliului din 12 octombrie 1993 de instituire a unui sistem de control aplicabil politicii comune din domeniul pescuitului, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 768/2005 al Consiliului din 26 aprilie 2005.

2. Obligă Regatul Țărilor de Jos la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 209, 15.8.2008.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 22 octombrie 2009 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Bundesfinanzhof — Germania) — Swiss Re Germany Holding GmbH/Finanzamt München für Körperschaften

(Cauza C-242/08) (¹)

[A șasea directivă TVA — Articolul 9 alineatul (2) litera (e) a cincea liniuță și articolul 13 secțiunea B litera (a), litera (c) și litera (d) punctele 2 și 3 — Noțiunea de operațiuni de asigurare și de reasigurare — Cesiune cu titlu oneros a unui portofoliu de contracte de reasigurare de viață către o persoană stabilită într-un stat terț — Determinarea locului acestei cesiuni — Scutiri]

(2009/C 297/09)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesfinanzhof

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Swiss Re Germany Holding GmbH

Pârâtă: Finanzamt München für Körperschaften

Obiectul

Cerere de pronunțare a hotărâri preliminare — Bundesfinanzhof — Interpretarea articolului 9 alineatul (2) litera (e) a cincea liniuță, precum și a articolului 13 secțiunea B literele (a), (c) și (d) punctele 2 și 3 din Directiva 77/388/CEE: A șasea directivă a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare (JO L 145, p. 1) — Cesiune, în schimbul unei remunerații datorate de cesionarul stabilit într-un stat terț, a unui portofoliu de contracte de reasigurare de viață cu autorizarea asiguratului și care determină transferul tuturor drepturilor și obligațiilor inerente contractelor cedate, dar care nu determină niciun transfer al altor bunuri economice — Stabilirea locului de impozitare — Aplicabilitatea în cazul tranzacției prevăzute mai sus a unuia dintre cazurile de exonerare menționate în dispozițiile citate anterior ale articolului 13 B din Directiva 77/388/CEE

Dispozitivul

1. O cesiune cu titlu oneros, de către o societate stabilită într-un stat membru către o societate de asigurări stabilită într-un stat terț, a unui portofoliu de contracte de reasigurare de viață, care implică, pentru aceasta din urmă, preluarea, cu acordul asiguraților, a tuturor drepturilor și obligațiilor care rezultă din aceste contracte nu constituie nici o operațiune care intră sub incidența articolului 9 alineatul (2) litera (e) a cincea liniuță și a articolului 13 secțiunea B litera (a) din A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare, nici o operațiune care intră sub incidența unei combinații a punctelor 2 și 3 din respectivul articol 13 secțiunea B litera (d).
2. În cadrul unei cesiuni cu titlu oneros a unui portofoliu cuprinzând 195 de contracte de reasigurare de viață, împrejurarea că persoana care plătește o contraprestație, în speță stabilirea unei valori negative, pentru preluarea a 18 dintre aceste contracte este cedentul, iar nu cesionarul, nu are vreo incidență asupra răspunsului la prima întrebare.
3. Articolul 13 secțiunea B litera (c) din A șasea directivă 77/388 trebuie interpretat în sensul că nu se aplică unei cesiuni cu titlu oneros a unui portofoliu de contracte de reasigurare de viață, precum cea din acțiunea principală.

(¹) JO C 223, 30.8.2008.

Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 15 octombrie 2009 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Țărilor de Jos

(Cauza C-255/08) (¹)

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 85/337/CEE — Evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului — Stabilirea pragurilor — Dimensiunea proiectului — Transpunere incompletă)

(2009/C 297/10)

Limba de procedură: olandeza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: M. van Beek și J.-B. Laignelot, agenți)

Pârât: Regatul Țărilor de Jos (reprezentanți: C. M. Wissels și M. Noort, agenți)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Transpunerea incorectă a articolului 4 alineatele (2) și (3) coroborat cu anexele II și III la Directiva 85/337/CEE a Consiliului din 27 iunie 1985 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului, astfel cum a fost modificată prin Directivele 97/11/CE și 2003/35/CE (JO L 175, p. 40, Ediție specială, 15/vol. 1, p. 174)

Dispozitivul

1. Prin neadoptarea tuturor actelor necesare pentru ca, în conformitate cu articolul 4 alineatele (2) și (3) din Directiva 85/337/CEE a Consiliului din 27 iunie 1985 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului, astfel cum a fost modificată prin Directiva 97/11/CE a Consiliului din 3 martie 1997 și prin Directiva 2003/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 mai 2003, articol coroborat cu anexele II și III la această directivă, proiectele care pot avea efecte importante asupra mediului să fie supuse unei proceduri de autorizare și unei evaluări a acestor efecte, Regatul Țărilor de Jos nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestei directive.
2. Obligă Regatul Țărilor de Jos la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 223, 30.8.2008.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 22 octombrie 2009 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Tribunal Superior de Justicia de Murcia — Spania) — María Julia Zurita García (C-261/08), Aurelio Choque Cabrera (C-348/08)/Delegado del Gobierno en la Región de Murcia

(Cauzele conexate C-261/08 și C-348/08) ⁽¹⁾

[Vize, drept de azil și imigrare — Măsuri cu privire la trecerea frontierelor externe — Articolul 62 alineatul (1) și alineatul (2) litera (a) CE — Convenția de punere în aplicare a Acordului Schengen — Articolele 6b și 23 — Regulamentul (CE) nr. 562/2006 — Articolele 5, 11 și 13 — Presumție cu privire la durata șederii — Resortisanți din țări terțe în situație de ședere ilegală pe teritoriul unui stat membru — Reglementare națională care permite să se impună, în funcție de împrejurări, sau o amendă, sau expulzarea]

(2009/C 297/11)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Superior de Justicia de Murcia

Părțile din acțiunea principală

Reclamanți: María Julia Zurita García (C-261/08), Aurelio Choque Cabrera (C-348/08)

Pârâtă: Delegado del Gobierno en la Región de Murcia

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Tribunal Superior de Justicia de Murcia — Interpretarea articolului 62 alineatul (1) și alineatul (2) litera (a) CE și a articolelor 5, 11 și 13 din Regulamentul (CE) nr. 562/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din data de 15 martie 2006 de instituire a unui Cod comunitar privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul Frontierelor Schengen) (JO L 105, p. 1, Ediție specială 19/vol. 8, p. 5) — Reglementare națională care permite substituirea sancțiunii expulzării cu plata unei amenzi

Dispozitivul

Articolele 6b și 23 din Convenția de punere în aplicare a acordului Schengen din 14 iunie 1985 între guvernele statelor din Uniunea Economică Benelux, Republicii Federale Germania și Republicii Franceze privind eliminarea treptată a controalelor la frontierele comune, semnată la Schengen la 19 iunie 1990, astfel cum a fost modificată prin Regulamentul (CE) nr. 2133/2004 al Consiliului din 13 decembrie 2004 privind obligația autorităților competente ale statelor membre de a ștampila cu regularitate documentele de călătorie ale resortisanților țărilor terțe în momentul trecerii de către aceștia a frontierelor externe ale statelor membre, precum și de modificare a dispozițiilor Convenției pentru aplicarea Acordului Schengen și a Manualului comun, precum și articolul 11 din Regulamentul (CE) nr. 562/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 martie 2006 de instituire a unui Cod comunitar privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul frontierelor Schengen) trebuie interpretate în sensul că, atunci când un resortisant al unei țări terțe se află în situație de ședere ilegală pe teritoriul unui stat membru

pentru că nu îndeplinește sau încetează să mai îndeplinească condițiile referitoare la durata șederii aplicabile în statul respectiv, acest stat membru nu este obligat să adopte împotriva sa o decizie de expulzare.

⁽¹⁾ JO C 209, 15.8.2008.

JO C 260, 11.10.2008.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 15 octombrie 2009 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Högsta domstolen — Suedia) — Djurgården-Lilla Värtans Miljöskyddsförening/Stockholms kommun genom dess marknämnd

(Cauza C-263/08) ⁽¹⁾

(Directiva 85/337/CEE — Participarea publicului la procedurile de adoptare a deciziilor privind mediul — Dreptul de a formula o cale de atac împotriva deciziilor de autorizare de proiecte care pot avea efecte importante asupra mediului)

(2009/C 297/12)

Limba de procedură: suedeza

Instanța de trimitere

Högsta domstolen

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Djurgården-Lilla Värtans Miljöskyddsförening

Pârâtă: Stockholms kommun genom dess marknämnd

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Högsta domstolen — Interpretarea articolului 1 alineatul (2), a articolului 6 alineatul (4), a articolului 10a și a anexei II punctul 10 la Directiva 85/337/CEE a Consiliului din 27 iunie 1985 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului (JO L 175, p. 40, Ediție specială, 15/vol. 1, p. 174), astfel cum a fost modificată prin Directiva 2003/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 mai 2003 de instituire a participării publicului la elaborarea anumitor planuri și programe privind mediul și de modificare a directivelor 85/337/CEE și 96/61/CE ale Consiliului în ceea ce privește participarea publicului și accesul la justiție (JO L 156, p. 17, Ediție specială, 15/vol. 10, p. 8) — Asociație locală fără scop lucrativ care a participat la procedura prealabilă de autorizare a unui proiect care poate avea efecte importante asupra mediului — Legislație națională care supune dreptul asociațiilor fără scop

lucrativ de a face apel împotriva deciziilor de autorizare a unor astfel de proiecte, condiției de a avea ca scop statutar protecția mediului, de a fi exercitat o activitate timp de cel puțin trei ani și de a avea cel puțin 2000 de membri

Dispozitivul

1. Un proiect precum cel din acțiunea principală, care presupune evacuarea dintr-un tunel care adăpostește linii electrice a apelor subterane care se infiltrează în acesta și injectarea de apă în sol sau în rocă pentru a compensa o eventuală reducere a nivelului apelor subterane, precum și construcția și menținerea instalațiilor de evacuare și de alimentare cu apă, face obiectul punctului 10 litera (l) din anexa II la Directiva 85/337/CEE a Consiliului din 27 iunie 1985 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2003/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 mai 2003, indiferent de destinația finală a apelor subterane și, în special, indiferent dacă fac sau nu fac obiectul unei utilizări ulterioare.
2. Publicul interesat, în sensul articolului 1 alineatul (2) și al articolului 10a din Directiva 85/337, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2003/35, poate exercita o cale de atac împotriva deciziei prin care o instanță care aparține organizării judiciare a unui stat membru s-a pronunțat asupra unei cereri de autorizare a unui proiect, indiferent de rolul pe care l-a avut în soluționarea respectivei cereri, prin participarea în cadrul procedurii în fața respectivei instanțe și prin exprimarea punctului de vedere cu această ocazie.
3. Articolul 10a din Directiva 85/337, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2003/35, se opune unei dispoziții dintr-o legislație națională care rezervă dreptul de a exercita o cale de atac împotriva unei decizii privind o operațiune care intră în domeniul de aplicare al acestei directive, astfel cum a fost modificată, numai asociațiilor de protecție a mediului care au cel puțin 2 000 de membri.

(¹) JO C 209, 15.8.2008.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 15 octombrie 2009 — Comisia Comunităților Europene/Republica Federală Germania

(Cauza C-275/08) (¹)

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 93/36/CEE — Contracte de achiziții publice de bunuri — Furnizarea unui software pentru administrarea înmatriculării de autovehicule — Procedură negociată fără publicarea prealabilă a unui anunț de participare)

(2009/C 297/13)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: G. Wilms și D. Kukovec, agenți)

Pârâtă: Republica Federală Germania (reprezentanți: M. Lumma și N. Graf Vitzthum, agenți)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Încălcarea articolului 6 coroborat cu articolul 9 din Directiva 93/36/CEE a Consiliului din 14 iunie 1993 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de bunuri (JO L 199, p. 1) — Contract de furnizare a unei aplicații software pentru administrarea înmatriculării de vehicule încheiat fără procedură de atribuire între două organisme de drept public responsabile de serviciile de prelucrare a datelor pentru municipalități

Dispozitivul

1. Întrucât Datenzentrale Baden-Württemberg a atribuit un contract de furnizare a unui software pentru administrarea înmatriculării de autovehicule printr-o procedură negociată fără publicarea unui anunț de participare, Republica Federală Germania nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul Directivei 93/36/CEE a Consiliului din 14 iunie 1993 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de bunuri.
2. Obligă Republica Federală Germania la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 223, 30.8.2008.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 22 octombrie 2009 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Cour de cassation — Luxemburg) — Irène Bogiatzi, épouse Ventouras/Deutscher Luftpool, Société Luxair, société luxembourgeoise de navigation aérienne SA, Communautés européennes, État du Grand-duché de Luxembourg, Foyer Assurances SA

(Cauza C-301/08) (¹)

[Politica în domeniul transporturilor — Regulamentul (CE) nr. 2027/97 — Convenția de la Varșovia — Răspunderea operatorilor de transport aerian în caz de accidente — Termen pentru introducerea unei acțiuni în despăgubire pentru prejudiciul suferit]

(2009/C 297/14)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour de cassation

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Irène Bogiatzi, épouse Ventouras

Pârâți: Deutscher Luftpool, Société Luxair, société luxembourgeoise de navigation aérienne SA, Communautés européennes, État du Grand-duché de Luxembourg, Foyer Assurances SA

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Cour de cassation (Luxemburg) — Interpretarea [(articolului 5 alineatele (1) și (3)) din Regulamentul (CE) nr. 2027/97 al Consiliului din 9 octombrie 1997 privind răspunderea operatorilor de transport aerian în caz de accidente (JO L 285, p. 1, Ediție specială 07/vol. 4, p. 170), raportat la (articolul 29 din) Convenția pentru unificarea anumitor norme privind transportul internațional aerian, semnată la Varșovia la 12 octombrie 1929, astfel cum a fost modificată la Haga la 28 septembrie 1955 — Termen pentru introducerea unei acțiuni în despăgubire pentru prejudiciul suferit — Incidența plății unui avans de către operatorul de transport, chiar și în afara cadrului temporal prevăzut de regulament, asupra recunoașterii răspunderii acestui operator de transport

Dispozitivul

1. Convenția pentru unificarea anumitor norme privind transportul internațional aerian, semnată la Varșovia la 12 octombrie 1929, astfel cum a fost modificată prin cele patru protocoale adiționale de la Montréal din 25 septembrie 1975, nu face parte din normele ordinii juridice comunitare pe care Curtea de Justiție este competentă să le interpreteze în temeiul articolului 234 CE.
2. Regulamentul (CE) nr. 2027/97 al Consiliului din 9 octombrie 1997 privind răspunderea operatorilor de transport aerian în caz de accidente trebuie interpretat în sensul că nu se opune aplicării articolului 29 din Convenția pentru unificarea anumitor norme privind transportul internațional aerian, semnată la Varșovia la 12 octombrie 1929, astfel cum a fost modificată prin cele patru protocoale adiționale de la Montréal din 25 septembrie 1975, în cazul unei situații în care un călător solicită angajarea răspunderii operatorului de transport aerian pentru prejudiciul suferit cu ocazia unui zbor între statele membre ale Comunității Europene.

(¹) JO C 236, 13.9.2008.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 15 octombrie 2009 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Hoge Raad der Nederlanden — Țările de Jos) — Makro Zelfbedieningsgroothandel C.V., Metro Cash & Carry B.V., Remo Zaandam B.V./Diesel S.P.A.

(Cauza C-324/08) (¹)

(Directiva 89/104/CEE — Dreptul mărcilor — Epuizarea drepturilor titularului mărcii — Introducere de produse pe piață în Spațiul Economic European de către un terț — Consimțământ implicit — Condiții)

(2009/C 297/15)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Hoge Raad der Nederlanden

Părțile din acțiunea principală

Reclamante: Makro Zelfbedieningsgroothandel C.V., Metro Cash & Carry B.V., Remo Zaandam B.V.

Pârâtă: Diesel S.P.A.

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Hoge Raad der Nederlanden Den Haag — Interpretarea articolului 7 alineatul (1) din Prima Directivă 89/104/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1988 de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la mărci (JO L 40, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 92) — Epuizarea dreptului conferit de o marcă — Produs pus în circulație în Comunitate sau în Spațiul Economic European de către titularul mărcii sau cu consimțământul acestuia — Consimțământ implicit — Condiții

Dispozitivul

Articolul 7 alineatul (1) din Prima directivă 89/104/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1988 de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la mărci, astfel cum a fost modificată prin Acordul privind Spațiul Economic European din 2 mai 1992, trebuie interpretat în sensul că respectivul consimțământ al titularului unei mărci pentru comercializarea de produse care poartă această marcă efectuată în mod direct în cadrul Spațiului Economic European de un terț care nu are nicio legătură economică cu acest titular poate fi implicit, în măsura în care un astfel de consimțământ rezultă din elemente și din împrejurări anterioare, concomitente sau posterioare introducerii pe piață în această zonă care, în aprecierea instanței naționale, demonstrează deopotrivă, cu certitudine, o renunțare a titularului menționat la dreptul său exclusiv.

(¹) JO C 272, 25.10.2008.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 15 octombrie 2009 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Conseil d'État — Belgia) — Enviro Tech (Europe) Ltd/État belge

(Cauza C-425/08) (¹)

(Mediu și protecția consumatorilor — Clasificarea, ambalarea și etichetarea bromurii de n propil drept substanță periculoasă — Directiva 2004/73/CE — Directiva 67/548/CEE — Obligație de transpunere)

(2009/C 297/16)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Conseil d'État

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Enviro Tech (Europe) Ltd

Pârât: État belge

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Conseil d'État (Belgia) — Validitatea în raport cu Directiva-cadru 67/548/CEE a Consiliului din 27 iunie 1967 privind apropierea actelor cu putere de lege și a actelor administrative referitoare la clasificarea, ambalarea și etichetarea substanțelor periculoase (JO 196, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 1, p. 23) și, în special cu anexa V la aceasta (punctul A.9) și anexa VI la aceasta (punctul 4.2.3) a Directivei 2004/73/CE a Comisiei din 29 aprilie 2004 de efectuare a celei de-a douăzeci și noua adaptări la progresul tehnic a Directivei 67/548/CEE (JO L 152, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 46, p. 3) — Dispoziții naționale ilegale pentru motivul că transpun o directivă prezumată contrară Directivei-cadru — Clasificarea substanței denumite bromură de n-propil drept substanță foarte inflamabilă și toxică

Dispozitivul

Examinarea întrebărilor preliminare nu a evidențiat niciun element de natură să afecteze validitatea Directivei 2004/73/CE a Comisiei din 29 aprilie 2004 de efectuare a celei de-a douăzeci și noua adaptări la progresul tehnic a Directivei 67/548/CEE a Consiliului privind apropierea actelor cu putere de lege și a actelor administrative referitoare la clasificarea, ambalarea și etichetarea substanțelor periculoase ca urmare a faptului că aceasta califică bromura de n-propil drept substanță foarte inflamabilă (R11) și toxică pentru reproducere de categoria 2 (R60).

(¹) JO C 327, 20.10.2008.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 22 octombrie 2009 — Comisia Comunităților Europene/Republica Portugheză

(Cauza C-438/08) (¹)

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Libertatea de stabilire — Directiva 96/96/CE — Reglementare națională — Condiții de acces restrictive la activitatea de inspecție a vehiculelor — Articolul 45 CE — Activități asociate exercitării autorității publice — Siguranță rutieră — Proporționalitate)

(2009/C 297/17)

Limba de procedură: portugheza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: E. Traversa și M. Teles Romão, agenți)

Pârâtă: Republica Portugheză (reprezentanți: L. Inez Fernandes și A. Pereira Miranda, agenți)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Încălcarea articolului 43 CE — Legislație care impune restricții privind libertatea de stabilire a agenților economici care doresc să exercite activitatea de inspecție a vehiculelor în Portugalia

Dispozitivul

1. Prin impunerea de restricții privind libertatea de stabilire a organismelor din alte state membre care doresc să exercite în Portugalia activitatea de inspecție a vehiculelor, și anume prin subordonarea acordării de autorizații interesului public, prin cerința unui capital social minim de 100 000 de euro, prin limitarea obiectului social al întreprinderilor și prin impunerea unor norme de incompatibilitate în privința asociaților, a directorilor și a administratorilor, Republica Portugheză nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 43 CE.
2. Obligă Republica Portugheză la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 313, 6.12.2008.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 22 octombrie 2009 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de College van Beroep voor het Bedrijfsleven — Țările de Jos) — G. Elbertsen/Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

(Cauza C-449/08) (¹)

[Politica agricolă comună — Sistem integrat de administrare și control privind anumite scheme de sprijin — Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 — Schemă de plată unică — Stabilirea cuantumului de referință — Agricultori aflați într-o situație specială — Rezerva națională]

(2009/C 297/18)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: G. Elbertsen

Pârât: Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — College van Beroep voor het Bedrijfsleven — Interpretarea articolului 42 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 al Consiliului din 29 septembrie 2003 de stabilire a normelor comune pentru schemele de sprijin direct în cadrul politicii agricole comune și de stabilire a anumitor scheme de sprijin pentru agricultori și de modificare a Regulamentelor (CEE) nr. 2019/93, (CE) nr. 1452/2001, (CE) nr. 1453/2001, (CE) nr. 1454/2001, (CE) nr. 1868/94, (CE) nr. 1251/1999, (CE) nr. 1254/1999, (CE) nr. 1673/2000, (CEE) nr. 2358/71 și (CE) nr. 2529/2001 (JO L 270, p. 1, Ediție specială, 3/vol. 49, p. 177) și a articolului 21 din Regulamentul (CE) nr. 795/2004 al Comisiei din 21 aprilie 2004 de stabilire a normelor de aplicare a schemei de plată unică prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 de stabilire a normelor comune pentru schemele de ajutor direct

în cadrul politicii agricole comune și de stabilire a anumitor scheme de ajutor pentru agricultori (JO L 141, p. 1, Ediție specială, 03/vol. 56, p. 193) — Sistem integrat de administrare și control privind anumite scheme de sprijin — Schemă de plată unică — Stabilirea cuantumului de referință — Neacordarea drepturilor de plată în anumite situații

Dispozitivul

1. Articolul 42 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 al Consiliului din 29 septembrie 2003 de stabilire a normelor comune pentru schemele de sprijin direct în cadrul politicii agricole comune și de stabilire a anumitor scheme de sprijin pentru agricultori și de modificare a Regulamentelor (CEE) nr. 2019/93, (CE) nr. 1452/2001, (CE) nr. 1453/2001, (CE) nr. 1454/2001, (CE) nr. 1868/94, (CE) nr. 1251/1999, (CE) nr. 1254/1999, (CE) nr. 1673/2000, (CEE) nr. 2358/71 și (CE) nr. 2529/2001 trebuie interpretat în sensul că această dispoziție lasă statelor membre o marjă de apreciere care le permite să stabilească la zero euro cuantumului de referință și să nu acorde niciun drept de plată din rezerva națională unui agricultor care se află într-o situație specială precum cea prevăzută la articolul 21 din Regulamentul nr. 795/2004 al Comisiei din 21 aprilie 2004 de stabilire a normelor de aplicare a schemei de plată unică prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 1782/2003, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 1974/2004 al Comisiei din 29 octombrie 2004, cu condiția ca acest cuantum să se întemeieze pe criterii obiective, să nu aducă atingere egalității de tratament între agricultori și să nu denatureze piața și concurența.
2. Dreptul comunitar nu se opune aplicării unei dispoziții naționale în temeiul căreia, din cuantumul plăților suplimentare majorate ca urmare a unei investiții într-o capacitate de producție sau a unei achiziții de terenuri, se deduce suma de 500 de euro înainte de stabilirea cuantumului de referință în temeiul căruia sunt acordate drepturi de plată din rezerva națională.

⁽¹⁾ JO C 6, 10.1.2009.

Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 15 octombrie 2009 — Comisia Comunităților Europene/Republica Portugheză

(Cauza C-30/09) ⁽¹⁾

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 96/82/CE — Articolul 11 — Planuri de urgență externe)

(2009/C 297/19)

Limba de procedură: portugheza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: A. Sipsos și P. Guerra e Andrade, agenți)

Pârâtă: Republica Portugheză (reprezentant: L. Inez Fernandes, agent)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Încălcarea articolului 11 din Directiva 96/82/CE a Consiliului din 9 decembrie 1996 privind controlul asupra riscului de accidente majore care implică substanțe periculoase (JO L 10, p. 13, Ediție specială 05/vol. 4, p. 8), astfel cum a fost modificată prin Directiva 2003/105/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 345, p. 97, Ediție specială 05/vol. 7, p. 20) — Neelaborarea unor planuri de urgență externe pentru anumite entități

Dispozitivul

1. Prin faptul că nu a vegheat la punerea în aplicare a măsurilor prevăzute la articolul 11 din Directiva 96/82/CE a Consiliului din 9 decembrie 1996 privind controlul asupra riscului de accidente majore care implică substanțe periculoase, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2003/105/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2003, Republica Portugheză nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestui articol.
2. Obligă Republica Portugheză la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 82, 4.4.2009.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Sofiyski gradski sad (Bulgaria) la 19 mai 2009 — Canon Kabushiki Kaisha/IPN Bulgaria OOD

(Cauza C-181/09)

(2009/C 297/20)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Sofiyski gradski sad (Bulgaria)

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Canon Kabushiki Kaisha

Pârâtă: IPN Bulgaria OOD

Prin Ordonanța din 17 septembrie 2009, Curtea (Camera a cincea) a declarat că prezenta cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare este vădit inadmisibilă.

Acțiune introdusă la 14 august 2009 — Comisia Comunităților Europene/Eesti Vabariik**(Cauza C-328/09)**

(2009/C 297/21)

*Limba de procedură: estoniană***Părțile**

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: M. van Beek, K. Saaremäel-Stoilov)

Pârât: Eesti Vabariik

Concluziile reclamantei

- constatarea faptului că, prin neadoptarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a transpune Directiva 2004/113/CE ⁽¹⁾ a Consiliului din 13 decembrie 2004 de aplicare a principiului egalității de tratament între femei și bărbați privind accesul la bunuri și servicii și furnizarea de bunuri și servicii sau, în orice caz, prin necomunicarea respectivelor dispoziții Comisiei, Republica Estonia nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 17 din această directivă;
- obligarea Republicii Estonia la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul pentru transpunerea directivei în dreptul național a expirat la 21 decembrie 2007.

⁽¹⁾ JO L 373 din 21 decembrie 2004, p. 37, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 135.

Recurs introdus la 7 septembrie 2009 de DSV Road NV împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a patra) pronunțate la 8 iulie 2009 în cauza T-219/07, DSV Road NV/Comisia Comunităților Europene**(Cauza C-358/09 P)**

(2009/C 297/22)

*Limba de procedură: olandeză***Părțile**

Recurentă: DSV Road NV (reprezentanți: A. Poelmans și G. Preckler, avocați)

Cealaltă parte în proces: Comisia Comunităților Europene

Concluziile recurente

DSV Road NV solicită Curții:

- declararea recursului ca fiind admisibil și fondat;
- prin urmare, anularea în totalitate a Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță al Comunităților Europene din 8 iulie 2009 în cauza T-219/07;
- în măsura în care, în cazul anulării hotărârii, Curtea hotărăște să se pronunțe asupra fondului;

anularea Deciziei Comisiei Comunităților Europene din 24 aprilie 2007 referitoare la cererea Regatului Belgiei [dosarul REC 05/02, C (2007) 1776], prin care s-a stabilit că taxele la import în valoare de 168 004,65 euro, care fac obiectul cererii Regatului Belgiei din 12 august 2002, trebuie înscrise ulterior în evidența contabilă și că nu trebuie remise;

- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată efectuate în cadrul ambelor proceduri.

Motivele și principalele argumente

1. Cu privire la articolul 220 alineatul (2) litera (b) din CVC ⁽¹⁾

Primul motiv: la aplicarea articolului 220 alineatul (2) litera (b) din CVC, Tribunalul nu ar fi luat în considerare interpretarea dată de Curte acestui articol în Hotărârea din 9 martie 2006 ⁽²⁾, în special în privința sarcinii de a demonstra că emiterea certificatelor eronate se bazează pe o prezentare incorectă a faptelor de către exportator; din hotărârea atacată rezultă atât faptul că sarcina probei incumbă în mod incontestabil autorităților vamale care vor să se realizeze o înscrisie ulterioară în evidența contabilă, dar și faptul că dovada trebuie făcută cu documente originale obiective.

Tribunalul ar fi interpretat eronat articolul 220 alineatul (2) litera (b) din CVC și, prin urmare, ar fi aplicat în mod greșit dreptul comunitar și, astfel, l-ar fi încălcat. În consecință, Curtea ar fi competentă să remedieze această aplicare eronată a dreptului.

Al doilea motiv: la examinarea dovezii care i-a fost prezentată, Tribunalul ar fi urmat o interpretare eronată din toate punctele de vedere întrucât dovada în cauză nu ar fi conformă cerințelor articolului 220 alineatul (2) litera (b) din CVC, astfel cum ar fi fost interpretat și explicat de Curte în Hotărârea din 9 martie 2006 ⁽³⁾.

Tribunalul ar fi realizat astfel o calificare juridică incorectă a dovezii prezentate și, prin urmare, ar fi încălcat dreptul comunitar ⁽⁴⁾.

În plus, la aprecierea dovezii, Tribunalul nu a hotărât în unanimitate, pronunțând așadar o hotărâre paradoxală dat fiind că, pe de o parte, a considerat suficiente elementele de probă prezentate de Comisie, căreia îi revenea sarcina de a demonstra că certificatele eronate fuseseră eliberate pe baza unei prezentări incorecte a faptelor de către exportator și că, pe de altă parte, a respins aceleași elemente de probă ca fiind insuficiente pentru a face dovada, pe care trebuia să o efectueze recurenta, că autoritățile vamale thailandeze ar fi știut sau, cel puțin, ar fi trebuit în mod rezonabil să știe că mărfurile nu puteau beneficia de un tratament preferențial.

Ar reveni Curții sarcina de a sancționa drept nemotivare erorile săvârșite de Tribunal la selecționarea și la examinarea documentelor de procedură furnizate ca probe ⁽⁵⁾.

2. Cu privire la articolul 239 din CVC

Motiv unic: Tribunalul, întemeindu-se pe o aplicare greșită a articolului 220 alineatul (2) litera (b) din CVC sau pe erorile săvârșite la examinarea documentelor de procedură furnizate ca probe, ar fi apreciat în mod eronat că situația în care se află recurenta nu reprezintă un caz excepțional în sensul articolului 239 din CVC.

⁽¹⁾ Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar, JO L 302, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 5, p. 58).

⁽²⁾ Hotărârea din 9 martie 2006, Beemsterboer (C-293/04, Rec., p. I-2263).

⁽³⁾ *Idem*.

⁽⁴⁾ Ordonanța Curții din 11 iulie 1996, An Taisce și WWF UK/Comisia (C-325/94 P, Rec., p. I-3727, punctele 28 și 30).

⁽⁵⁾ Hotărârea Curții din 24 octombrie 1996, Comisia/Lisrestal și alții (C-32/95 P, Rec., p. I-5399, punctul 40).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Amtsgericht Bonn (Germania) la 9 septembrie 2009 — Pfeleiderer AG/Bundeskartellamt

(Cauza C-360/09)

(2009/C 297/23)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Amtsgericht Bonn

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Pfeleiderer AG

Pârât: Bundeskartellamt

Întrebarea preliminară

Dispozițiile de drept comunitar în materie de înțelegeri — în special articolele 11 și 12 din Regulamentul nr. 1/2003 ⁽¹⁾, precum și articolul 10 alineatul (2) CE coroborat cu articolul

3 alineatul (1) litera (g) CE — trebuie interpretate în sensul că persoanelor prejudiciate printr-o înțelegere nu trebuie, în scopul valorificării drepturilor acestora în materie civilă, să li se acorde acces la cererile de clemență și la informațiile și documentele comunicate voluntar în acest context de către candidații la clemență unei autorități de concurență a unui stat membru în aplicarea unui program național de clemență în cadrul unei proceduri de amendă care urmărește (și) impunerea respectării articolului 81 CE?

⁽¹⁾ JO L 1, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 167.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Hof van beroep te Antwerpen (Belgia) la 8 septembrie 2009 — Belgisch Interventie- en Restitutiebureau/SGS Belgium NV, Firms Derwa NV și Centraal Beheer Achmea NV

(Cauza C-367/09)

(2009/C 297/24)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Hof van beroep te Antwerpen

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Belgisch Interventie- en Restitutiebureau

Pârâte: SGS Belgium NV, Firms Derwa NV și Centraal Beheer Achmea NV

Întrebările preliminare

1. Dispozițiile articolelor 5 și 7 din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95 ⁽¹⁾ al Consiliului din 18 decembrie 1995 privind protecția intereselor financiare ale Comunităților Europene au un efect direct în ordinea juridică națională a statelor membre în lipsa oricărei marje de apreciere din partea statelor membre respective și fără a fi necesar ca autoritățile naționale să adopte măsuri de punere în aplicare?

2. O societate specializată pe plan internațional în domeniul controlului și al supravegherii, și care este agreată de statul membru în care au fost îndeplinite formalitățile vamale la export, în speță Belgia, societate care a stabilit o declarație inexactă privind descărcarea în sensul articolului 18 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul 3665/87/CEE ⁽²⁾, poate fi considerată ca fiind un agent economic în sensul articolului 1 din Regulamentul 2988/95/CE și, prin urmare, o persoană care a participat la săvârșirea abaterii sau care poate fi obligată să își asume răspunderea pentru abatere ori o persoană care ar fi trebuit să vegheze ca aceasta să nu fie comisă, în sensul articolului 7 din regulamentul menționat?

3. Comunicarea unui raport cu privire la o anchetă întreprinsă de inspecția economică, o scrisoare prin care se solicită prezentarea unor piese complementare pentru a justifica importul pentru consum sau o scrisoare recomandată prin care se aplică o sancțiune pot constitui acte de cercetare sau urmărire în justiție în sensul articolului 3 alineatul (1) al treilea paragraf din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95 al Consiliului din 18 decembrie 1995?

(¹) JO L 312, p. 1, Ediție specială, 01/vol. 1, p. 166.

(²) Regulamentul Comisiei din 27 noiembrie 1987 de stabilire a normelor comune de aplicare a sistemului de restituiri la export pentru produsele agricole (JO L 351, p. 1).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Sąd Najwyższy (Republica Polonă) la 23 septembrie 2009 — Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów/Tele2 Polska sp. z o.o., obecnie Netia S. A. w Warszawie

(Cauza C-375/09)

(2009/C 297/25)

Limba de procedură: poloneza

Instanța de trimitere

Sąd Najwyższy

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Pârâtă: Tele2 Polska sp. z o.o., acum Netia S. A. w Warszawie

Întrebările preliminare

- Articolul 5 din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat (¹) trebuie interpretat în sensul că autoritatea națională de concurență nu poate adopta o decizie în care se concluzionează că nu există o practică de restrângere a concurenței în sensul articolului 82 CE atunci când apreciază, la finalul unei proceduri, că întreprinderea nu a încălcat interdicția privind abuzul de poziție dominantă care decurge din această dispoziție a tratatului?
- În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, în ipoteza în care dispozițiile de drept național al concurenței abilitază autoritatea națională de concurență să încheie o procedură în materie de sancționare a practicilor anticoncurențiale — dacă se constată că interdicția ce decurge din articolul 82 CE nu este încălcată de comportamentul întreprinderii — numai prin adoptarea unei decizii în care se

concluzionează că nu există o practică de restrângere a concurenței, articolul 5 teza a treia din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat trebuie interpretat în sensul că acesta constituie baza juridică directă a unei decizii a autorității respective în care aceasta constată „că nu există motive pentru a interveni”?

(¹) JO 2003, L 1, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 167.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Augstākās tiesas Senāta (Republica Letonia) la 28 septembrie 2009 — SIA Stils Met/Valsts ieņēmumu dienests

(Cauza C-382/09)

(2009/C 297/26)

Limba de procedură: letona

Instanța de trimitere

Augstākās tiesas Senāta

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: SIA Stils Met

Pârâtă: Valsts ieņēmumu dienests

Întrebările preliminare

- Codurile TARIC 7312 10 82 19, 7312 10 84 19 și 7312 10 86 19 trebuie interpretate în sensul că în anii 2004 și 2005 trebuiau încadrate în aceste poziții, în funcție de dimensiunea secțiunii lor transversale, produsele din oțel — cabluri din oțel neacoperite sau doar zincate, indiferent de compoziția chimică a acestora (cu excepția oțelului inoxidabil), în special produsele din oțel aliat care nu provin nici din Moldova, nici din Maroc?
- Articolul 14 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 384/96 al Consiliului din 22 decembrie 1995 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (¹) trebuie interpretat în sensul că se opune impunerii unei sancțiuni (amenzi) calculate în raport cu valoarea taxelor antidumping, în temeiul unei norme naționale [articolul 32 alineatul 2 din Legea letonă privind impozitele și taxele („Par nodokļiem un nodevām”)] care reglementează cazurile de încălcare a legislației fiscale?

(¹) JO L 56, p. 1, Ediție specială, 11/vol. 12, p. 223.

TRIBUNALUL DE PRIMĂ INSTANȚĂ

Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 28 octombrie 2009 — Juwel Aquarium/OAPI — Potschak (Panorama)

(Cauza T-339/07) ⁽¹⁾

[„Marcă comunitară — Procedură de declarare a nulității — Marca comunitară verbală Panorama — Motiv absolut de refuz — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (c) și articolul 51 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 [devenit articolul 7 alineatul (1) litera (c) și articolul 52 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009]”]

(2009/C 297/27)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Juwel Aquarium GmbH & Co. KG (Rotenburg, Germania) (reprezenți: P. Mes, C. Graf von der Groeben, G. Rother, J. Bühlung, A. Verhauwen, J. Künzel, D. Jestaedt și M. Bergermann, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: G. Schneider, agent)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Christian Potschak (Bobingen, Germania) (reprezentant: D. Donath, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Camerei întâi de recurs a OAPI din 28 iunie 2007 (cauza R 214/2006-1) privind o procedură de declarare a nulității între domnul Christian Potschak și Juwel Aquarium GmbH & Co. KG.

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Obligă Juwel Aquarium GmbH & Co. KG la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 269, 10.11.2007.

Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 28 octombrie 2009 — CureVac/OAPI — Qiagen (RNAiFect)

(Cauza T-80/08) ⁽¹⁾

[„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii verbale comunitare RNAiFect — Marca verbală comunitară anterioară RNaive — Motiv relativ de refuz — Lipsa riscului de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009]”]

(2009/C 297/28)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: CureVac GmbH (Tübingen, Germania) (reprezentant: F. Graf von Stosch, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezenți: M. Kicia și S. Schäffner, agenți)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Qiagen GmbH (Hilden, Germania) (reprezenți: inițial E. Krings, ulterior V. von Bomhard, A. Renck și T. Dolde, avocați)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a OAPI din 11 decembrie 2007 (cauza R 1219/2006-1) privind o procedură de opoziție între CureVac GmbH și Qiagen GmbH

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Obligă CureVac GmbH la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 107, 26.4.2008.

Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 28 octombrie 2009 — BCS/OAPI — Deere (Combinăție a culorilor verde și galben)

(Cauza T-137/08) ⁽¹⁾

[„Marcă comunitară — Procedură de declarare a nulității — Marcă comunitară care constă într-o combinație a culorilor verde și galben — Motiv absolut de refuz — Caracter distinctiv dobândit prin utilizare — Articolul 7 alineatul (3) și articolul 51 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 [devenite articolul 7 alineatul (3) și articolul 52 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009] — Motiv relativ de refuz — Marcă națională anterioară neînregistrată care constă într-o combinație a culorilor verde și galben — Articolul 8 alineatul (4) și articolul 52 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 40/94 [devenite articolul 8 alineatul (4) și articolul 53 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 207/2009] — Obligația de motivare — Articolul 73 din Regulamentul nr. 40/94 (devenit articolul 75 din Regulamentul nr. 207/2009)"]

(2009/C 297/29)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: BCS SpA (Milano, Italia) (reprezentanți: M. Franzosi, V. Jandoli și F. Santonocito, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: D. Botis, agent)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Deere & Company (Wilmington, Statele Unite) (reprezentanți: J. Gray, solicitor, și A. Tornato, avocat)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei Camerei a doua de recurs a OAPI din 16 ianuarie 2008 (cauza R 222/2007-2) privind o procedură de declarare a nulității între BCS SpA și Deere & Company

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Obligă BCS SpA la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 142, 7.6.2008.

Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 20 octombrie 2009 — Aldi Einkauf/OAPI — Goya Importaciones y Distribuciones (4 OUT Living)

(Cauza T-307/08) ⁽¹⁾

[„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative 4 OUT Living — Marcă națională figurativă anterioară Living & Co — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul 1 litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 [devenit articolul 8 alineatul 1 litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009]”]

(2009/C 297/30)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Aldi Einkauf GmbH & Co. OHG (Essen, Germania) (reprezentanți: N. Lützenrath, U. Rademacher, L. Kolks și C. Fürsen, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentanți: R. Manea și G. Schneider, agenți)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Goya Importaciones y Distribuciones SL (Cuarte de Huerva, Spania)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a OAPI din 7 mai 2008 (cauza R 1199/2007-1) privind o procedură de opoziție între Goya Importaciones y Distribuciones, SL și Aldi Einkauf GmbH & Co. OHG

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Obligă Aldi Einkauf GmbH & Co. OHG la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 260, 11.10.2008.

Acțiune introdusă la 27 martie 2009 — Phoenix-Reisen și DRV/Comisia

(Cauza T-120/09)

(2009/C 297/31)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamante: Phoenix-Reisen GmbH (Bonn, Germania) și Deutscher Reiseverband eV (DRV) (Berlin, Germania) (reprezentanți: R. Gerharz și A. Funke, avocați)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantelor

- Anularea deciziei pârâtei din 13 februarie 2009 prin care refuză să se opună ajutoarelor de stat acordate de Republica Federală Germania sub forma unor indemnizații de insolabilitate;
- cu titlu asigurător, recalificarea acțiunii în anulare în acțiune în constatarea abținerii de a acționa, în măsura în care Tribunalul ar considera că acțiunea în constatarea abținerii de a acționa este tipul de acțiune adecvat.

Motivele și principalele argumente

Reclamantele contestă scrisoarea Comisiei D/50594 din 13 februarie 2009 privind plângerea acestora referitoare la plata unor indemnizații de insolabilitate în favoarea unor întreprinderi și la finanțarea indemnizației de insolabilitate în Germania (CP 79/2007 — Presupunție de ajutor prin plata unor indemnizații de insolabilitate). În această scrisoare, Comisia confirmă că nu a fost încălcat regimul de ajutoare de stat.

Reclamantele arată, în susținerea acțiunii, că actele atacate nu pot să fie justificate prin raportare la Directiva 80/987/CEE ⁽¹⁾. Refuzul Comisiei de a se opune pretensei neregularități încalcă dreptul comunitar. Acest refuz nu poate să fie justificat nici prin raportare la deciziile pronunțate de Bundessozialgericht.

⁽¹⁾ Directiva 80/987/CEE a Consiliului din 20 octombrie 1980 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la protecția lucrătorilor salariați în cazul insolabilității angajatorului (JO L 283, p. 23, Ediție specială, 05/vol. 1, p. 197).

Acțiune introdusă la 22 septembrie 2009 — Sociedade Quinta do Portal/OAPI — Vallegre — Vinhos do Porto (PORTO ALEGRE)

(Cauza T-369/09)

(2009/C 297/32)

Limba în care a fost formulată acțiunea: portugheză

Părțile

Reclamantă: Sociedade Quinta do Portal, SA (Lisabona, Portugalia) (reprezentant: B. Belchior, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Vallegre-Vinhos do Porto, SA (Sabrosa, Portugalia)

Concluziile reclamantei

- Anularea Deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 18 iunie 2009 în cauza R 1012/2008-1 de

respingere a acțiunii introduse de reclamantă împotriva deciziei diviziei de anulare prin care s-a anulat marca verbală comunitară PORTO ALEGRE și

- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară înregistrată care a făcut obiectul unei cereri de declarare a nulității: marca verbală PORTO ALEGRE pentru produse din clasa 33

Titularul mărcii comunitare: reclamanta

Partea care solicită declararea nulității mărcii comunitare: cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Dreptul asupra mărcii al părții care solicită declararea nulității: marca verbală portugheză anterioară VISTA ALEGRE pentru produse din clasa 33

Decizia diviziei de anulare: anulează marca verbală comunitară PORTO ALEGRE

Decizia camerei de recurs: respinge recursul

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009, în măsura în care camera de recurs nu a procedat la o interpretare corectă a acestei dispoziții și în măsura în care, prin urmare, aceasta a considerat în mod eronat că exista un risc de confuzie între mărcile în cauză.

Acțiune introdusă la 25 septembrie 2009 — RWE Transgas/Comisia

(Cauza T-381/09)

(2009/C 297/33)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: RWE Transgas a.s. (Praga, Republica Cehă) (reprezentanți: W. Deselaers, D. Seeliger și S. Einhaus, avocați)

Pârât: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

- Anularea considerentului (89) litera (a) a treia teză al Deciziei C (2009) 4694 a Comisiei din 12 iunie 2009, în măsura în care înscrisurile contabile ale reclamantei și ale Gazprom trebuie analizate cumulativ și, împreună, nu pot depăși 50 %, atât timp cât între acestea există contracte substanțiale de furnizare a gazului pe termen lung;

- în subsidiar, anularea în tot a deciziei și

- obligarea Comisiei Comunităților Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamanta, în calitate de importator de gaz în Republica Cehă, formulează acțiune împotriva unei scrisori a Comisiei din 12 iunie 2009 adresată autorității germane de reglementare în domeniul energiei (Bundesnetzagentur) prin care i se solicită modificarea anumitor aspecte ale derogării acordate în privința proiectului de gazoduct Ostseepipeline-Anbindungsleitung (denumit în continuare „OPAL”), în conformitate cu articolul 22 din Directiva 2003/55/CE ⁽¹⁾. Reclamanta critică faptul că una dintre condițiile impuse de Comisie determină reducerea, chiar limitarea accesului său la capacitățile de transport și de depozitare ale OPAL în Republica Cehă.

În susținerea acțiunii, reclamanta arată, în primul rând, că pârâta i-a încălcat dreptul la apărare întrucât nu i-a dat ocazia să își prezinte poziția cu privire la condiția impusă, înainte de adoptarea acesteia.

În al doilea rând, reclamanta susține că pârâta i-a încălcat dreptul de acces la dosar întrucât nu i-a dat ocazia să consulte actele de procedură.

În sfârșit, pârâta este criticată pentru încălcarea articolului 22 alineatul (4) din Directiva 2003/55/CE, precum și a principiilor proporționalității și egalității și a obligației de motivare (articolul 253 CE).

⁽¹⁾ Directiva 2003/55/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2003 privind normele comune pentru piața internă în sectorul gazelor naturale și de abrogare a Directivei 98/30/CE (JO L 176, p. 57, Ediție specială, 12/vol. 2, p. 80).

Acțiune introdusă la 30 septembrie 2009 — Ergo Versicherungsgruppe/OAPI — DeguDent (ERGO)

(Cauza T-382/09)

(2009/C 297/34)

Limba în care a fost formulată acțiunea: germana

Părțile

Reclamantă: Ergo Versicherungsgruppe AG (Düsseldorf, Germania) (reprezențanți: V. von Bomhard, A. Renck, T. Dolde și J. Pause, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: DeguDent GmbH (Hanau/Main, Germania)

Concluziile reclamantei

— anularea Deciziei R 44/2008-4 a Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 23 iulie 2009

— obligarea pârâtei sau, în cazul intervenției în litigiu a celeilalte părți în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs, a celeilalte părți la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: reclamanta

Marca comunitară vizată: marca verbală „ERGO”, pentru produse și servicii clasificate în clasele 1-45 (cerere de înregistrare nr. 3 292 638)

Titularul mărcii sau al semnului invocat în sprijinul opoziției: DeguDent GmbH

Marca sau semnul invocat în sprijinul opoziției: marca verbală germană nr. 398 328 80 și marca comunitară nr. 1 064 674 „CERGO”, pentru produse din clasa 10, în condițiile în care recursul a fost îndreptat numai împotriva înregistrării de produse din clasele 5 și 10

Decizia diviziei de opoziție: admite opoziția

Decizia camerei de recurs: respinge recursul

Motivele invocate:

— încălcarea articolului 42 alineatul (5) prima teză coroborat cu articolul 64 alineatul (1) prima teză și cu articolul 76 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 ⁽¹⁾, întrucât camera de recurs nu s-a pronunțat asupra întregului obiect al procedurii de recurs;

— încălcarea articolului 8 alineatului (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009, întrucât nu există niciun risc de confuzie între mărcile aflate în opoziție.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (JO L 78, p. 1).

Acțiune introdusă la 1 octombrie 2009 — SKW Stahl-Metallurgie Holding und SKW Stahl-Metallurgie/Comisia

(Cauza T-384/09)

(2009/C 297/35)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamante: SKW Stahl-Metallurgie Holding AG (Unterneukirchen, Germania) și SKW Stahl-Metallurgie GmbH (Unterneukirchen, Germania) (reprezențanți: Rechtsanwälte A. Birnstiel, S. Janka și S. Dierckens)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantelor

- anularea deciziei atacate în măsura în care privește reclamanțele;
- în subsidiar, modificarea articolului 2 din decizia atacată prin care se aplică o amendă reclamantelor și anularea amenzii sau, cel puțin, reducerea substanțială a acesteia;
- obligarea părâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamantele atacă Decizia C (2009) 5791 final a Comisiei din 22 iulie 2009 în cauza COMP/39.396 — reactivi pe bază de carbură de calciu și de magneziu pentru industria oțelului și a gazului. Prin această decizie, reclamantelor și altor întreprinderi li s-a aplicat o amendă pentru încălcarea articolului 81 CE și a articolului 53 din Acordul privind SEE. Potrivit Comisiei, reclamanțele ar fi participat la o abatere unică și continuă în sectorul carburii de calciu și de magneziu la scara SEE, cu excepția Spaniei, Portugaliei, Irlandei și a Regatului Unit, care ar fi constat într-o împărțire a pieței, în înțelegeri asupra cotelor, împărțiri de clienți, stabilire de prețuri precum și în schimb de informații comerciale confidențiale asupra prețurilor, clienților și volumelor de vânzare.

Reclamantele invocă șase motive în susținerea acțiunii lor.

În primul rând, i se reproșează părâtei că a încălcat drepturile la apărare întrucât nu le-a dat reclamantelor posibilitatea să își prezinte și oral argumentele în cadrul unei ședințe.

În al doilea rând, reclamantele susțin că Comisia a aplicat în mod greșit articolul 81 alineatul (1) CE. În această privință, îi reproșează părâtei că a imputat SKW Stahl-Metallurgie Holding AG comportamentul SKW Stahl-Metallurgie GmbH. În plus, reclamantele arată că cerințele pentru înlăturarea prezumției potrivit căreia o societate-mamă ar exercita o influență determinantă asupra filialei sale ar fi imposibil de îndeplinit. De asemenea, prin modul său de a acționa, părâta ar fi încălcat principiul anchetei din oficiu.

În al treilea rând, reclamantele susțin că Comisia ar fi încălcat obligația de motivare care îi revine în temeiul articolului 253 CE pentru că nu a explicat motivul pentru care observațiile reclamantelor nu erau suficiente pentru a înlătura prezumția de influență determinantă a SKW Stahl-Metallurgie Holding AG asupra SKW Stahl-Metallurgie GmbH.

În plus, se suține că părâta ar fi încălcat, din mai multe puncte de vedere, principiul egalității de tratament în cadrul calculării amenzii.

În al cincilea rând, reclamantele susțin că, în cadrul calculării amenzii, Comisia ar fi încălcat articolele 7 și 23 din Regulamentul nr. 1/2003 ⁽¹⁾, precum și principiile proporționalității și legalității pedepselor.

În sfârșit, reclamantele invocă o încălcare a articolului 23 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1/2003 întrucât Comisia ar fi stabilit, în privința SKW Stahl-Metallurgie GmbH, o amendă

care ar fi mai mare de 10 % din cifra de afaceri a acestei societăți.

⁽¹⁾ Regulamentul nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat (JO L 1, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 167).

Acțiune introdusă la 5 octombrie 2009 — Evonik Degussa și AlzChem Hart/Comisia

(Cauza T-391/09)

(2009/C 297/36)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamante: Evonik Degussa GmbH (Essen, Germania) și AlzChem Hart GmbH (Trostberg, Germania) (reprezentanți: C. Steinle, O. Andresen și I. Hermeneit, avocați)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantelor

- Anularea Deciziei C (2009) 5791 final a Comisiei din 22 iulie 2009 (cazul nr. COMP/F/39.396 — Reactivi pe bază de carbură de calciu și de magneziu pentru industria oțelului și a gazului) în ceea ce le privește pe reclamanțe;
- în subsidiar, reducerea amenzii aplicate reclamantei la articolul 2 literele (g) și (h) din decizie;
- în subsidiar, în eventualitatea în care ar urma să fie respins primul capăt de cerere, modificarea articolului 2 literele (g) și (h) din decizie, în sensul că SKW Stahl-Metallurgie GmbH răspunde în solidar pentru întreaga amendă aplicată reclamantelor;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Acțiunea formulată de reclamante este îndreptată împotriva Deciziei C (2009) 5791 final din 22 iulie 2009 în cazul COMP/F/39.396 — Reactivi pe bază de carbură de calciu și de magneziu pentru industria oțelului și a gazului. Prin decizia atacată, reclamantelor și altor întreprinderi le-a fost aplicată o amendă pentru încălcarea articolului 81 CE precum și a articolului 53 din Acordul SEE. În opinia Comisiei, reclamanțele au participat la o încălcare unică și continuă în sectorul carburii de calciu și de magneziu în cadrul SEE, în afara Spaniei, Portugaliei, Irlandei și Regatului Unit, încălcare constând în împărțirea piețelor, stabilirea de cote, repartizarea clienților, stabilirea prețurilor și schimbul de informații comerciale sensibile privind prețurile, clienții și volumul vânzărilor.

În susținerea acțiunii, reclamantele arată în primul rând că nu au încălcat articolul 81 CE. În acest sens, reclamantele afirmă, în special, că nu pot fi considerate responsabile pentru o încălcare comisă de fosta lor filială SKW Stahl-Metallurgie GmbH, deoarece nu au alcătuit, nici ele și nici predecesoarele lor legale, o entitate economică cu întreprinderea menționată. În plus, reclamantele arată că predecesoarele lor legale nu au exercitat o influență decisivă asupra SKW Stahl-Metallurgie GmbH. Prin urmare, pârâta a încălcat astfel principiile răspunderii personale, prezumției de nevinovăție, culpei și cerința privind existența culpei.

În continuare, reclamantele contestă și amenda care le-a fost aplicată. În această privință, reclamantele arată că decizia atacată încălcă articolul 23 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 ⁽¹⁾, Orientările pentru calcularea amenzilor ⁽²⁾, precum și Comunicarea privind politica de clemență ⁽³⁾ și principiile egalității de tratament și proporționalității.

În sfârșit, reclamantele susțin că a fost încălcată de către Comisie obligația de motivare prevăzută la articolul 253 CE în contextul constatărilor acesteia privind răspunderea solidară a SKW Stahl-Metallurgie GmbH.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din (JO L 1, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 167).

⁽²⁾ Orientări privind calcularea amenzilor aplicate în temeiul articolului 23 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 (JO C 210, p. 2, Ediție specială, 08/vol. 4, p. 264).

⁽³⁾ Comunicarea Comisiei privind imunitatea la amendă și reducerea amenzilor în cazurile referitoare la înțelegeri (JO C 45, p. 3).

Acțiune introdusă la 2 octombrie 2009 — 1. garantovaná/Comisia

(Cauza T-392/09)

(2009/C 297/37)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: 1. garantovaná a.s. (Bratislava, Republica Slovacia) (reprezentanți: M. Powell, Solicitor, A. Sutton și G. Forwood, Barristers)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

— anularea în tot sau în parte, în măsura în care o privește pe reclamantă, a Deciziei din 22 iulie 2009 a Comisiei privind o procedură în temeiul articolului 81 CE și al articolului 53

SEE în cazul COMP/F/39.396 — Reactivi pe bază de carbură de calciu și de magneziu pentru industria oțelului și a gazului,

— în subsidiar reducerea amenzii aplicate reclamantei la articolul 2 din Decizia privind o procedură în temeiul articolului 81 CE și al articolului 53 SEE în cazul COMP/F/39.396 — Reactivi pe bază de carbură de calciu și de magneziu pentru industria oțelului și a gazului,

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin intermediul cererii formulate, reclamanta urmărește anularea în parte a Deciziei C (2009) 5791 final a Comisiei din 22 iulie 2009, prin care se constată existența unui cartel în sectoarele carburii de calciu și de magneziu, ce conduce la o încălcare a articolului 81 CE pentru care reclamanta a fost obligată să răspundă în solidar cu societatea Novácké chemické závody a.s. (denumită în continuare „NCHZ”).

Cererea se bazează pe două motive principale.

În primul rând, reclamanta arată că a fost comisă o eroare de drept și de fapt de către Comisie prin faptul că a imputat reclamantei conduita NCHZ, atât prin răsturnarea în mod nelegal a sarcinii probei, aceasta din urmă revenind prin urmare reclamantei, și prin faptul că nu s-a achitat ea însăși de sarcina probei. Reclamanta susține că în mod eronat Comisia a aplicat prezumția aplicabilă societăților-mamă ce dețin în totalitate filiale, în privința reclamantei, care era acționar majoritar într-o societate implicată în mod direct într-o încălcare a dreptului concurenței. În orice caz, reclamanta susține că Comisia a omis să demonstreze faptul că reclamanta a exercitat în mod real și efectiv o influență decisivă asupra NCHZ în cursul perioadei încălcării.

În al doilea rând și în subsidiar, în ipoteza în care Curtea ar menține punerea răspunderii pe seama reclamantei, reclamanta solicită o reducere a amenzii care i-a fost aplicată în solidar cu NCHZ, potrivit competenței nelimitate a Curții în temeiul articolului 229 CE coroborat cu articolul 31 din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 ⁽¹⁾, pe baza faptului că limita de 10 % din cifra de afaceri prevăzută la articolul 23 din Regulamentul nr. 1/2003 a fost aplicată incorect de Comisie. Potrivit reclamantei, Comisia a săvârșit o eroare vădită prin utilizarea anului 2007 ca an de referință pentru calculul limitei de 10 % din cifra de afaceri, în loc de 2008.

În plus, reclamanta susține faptul că decizia Comisiei de a se îndepărta de la regula generală cuprinsă la articolul 23 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 echivalează cu o încălcare a unei norme procedurale esențiale, întrucât Comisia are o obligație de a respecta dreptul reclamantei de a fi ascultată în prealabil.

Mai mult, reclamanta arată că decizia atacată este viciată de nemotivarea din partea Comisiei în privința îndepărtării de la regula generală de a lua în considerare anul fiscal anterior pentru a calcula limita de 10 % din cifra de afaceri.

În ceea ce privește nivelul amenzii, reclamanta susține că este disproporționată față de obiectivul legitim urmărit, și anume, de a garanta faptul că nu este denaturată concurența pe piața internă. Potrivit reclamantei, nivelul amenzii va reduce numărul de concurenți și va întări puterea pe piață a companiei dominante, Akzo Nobel, contravenind astfel obiectivului prevăzut la articolul 3 CE.

În sfârșit, reclamanta invocă eroarea Comisiei de a nu lua în considerare propriile orientări ⁽²⁾ în ceea ce privește capacitatea reclamantei de a plăti amenda. Reclamanta susține, mai exact, că respingerea argumentelor pe care le-a prezentat referitoare la incapacitatea sa de a plăti este viciată de faptul că este motivată în mod insuficient și este vădit nerezonabilă, deoarece Comisia ar fi omis să ia în considerare elementele obiective de probă care i-au fost prezentate, că aplicarea amenzii ar compromite iremediabil viabilitatea economică a reclamantei și ar determina pierderea întregii valori a activelor acesteia.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) NR. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat (Text cu relevanță pentru SEE) (OJ L 1, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 167).

⁽²⁾ Orientări privind calcularea amenzilor aplicate în temeiul articolului 23 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (CE) NR. 1/2003 (OJ C 210, p. 2, Ediție specială, 08/vol. 4, p. 264)

Acțiune introdusă la 2 octombrie 2009 — NEC Display Solutions Europe/OAPI — Nokia (NaViKey)

(Cauza T-393/09)

(2009/C 297/38)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: NEC Display Solutions Europe GmbH (München, Germania) (reprezentant: P. Munzinger, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Nokia Corp. (Helsinki, Finlanda)

Concluziile reclamantei

- Anularea Deciziei Camerei a doua de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) adoptate la 16 iunie 2009 în cauza R 1143/2008-2;
- respingerea opoziției formulate de cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs împotriva înregistrării mărcii comunitare vizate;
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor efectuate de reclamantă în cadrul procedurii aflate pe rolul camerei de recurs și

- obligarea celeilalte părți în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor efectuate de reclamantă în cadrul procedurii menționate, în cazul în care această parte intervine în prezenta cauză.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: reclamanta

Marca comunitară vizată: marca verbală „NaViKey” pentru produse din clasa 9

Titularul mărcii sau al semnului invocat în sprijinul opoziției: cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca sau semnul invocat în sprijinul opoziției: înregistrarea ca marcă comunitară a mărcii verbale „NAVI” pentru produse și servicii din clasele 9 și 38; înregistrarea ca marcă finlandeză a mărcii verbale „NAVI” pentru produse din clasa 9

Decizia diviziei de opoziție: admite în tot opoziția

Decizia camerei de recurs: respinge recursul

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009 al Consiliului întrucât camera de recurs: (i) a săvârșit o eroare atunci când a stabilit publicul relevant a cărui percepție trebuie luată în considerare; (ii) a săvârșit o eroare atunci când a evaluat similitudinea dintre mărcile vizate și produsele acoperite și (iii) nu a luat în considerare că cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs nu are dreptul să interzică utilizarea mărcilor ulterioare care conțin elementul „NAVI”, ca rezultat al lipsei de distincție a acestora sau al gradului scăzut de distincție, și, prin urmare, nu are dreptul să se întemeieze pe articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009 al Consiliului pentru a obține respingerea cererii de înregistrare a mărcii comunitare vizate; încălcarea articolului 75 din Regulamentul nr. 207/2009 al Consiliului întrucât camera de recurs nu a menționat motivele pentru care a considerat că există un risc de confuzie între mărcile vizate.

Acțiune introdusă la 5 octombrie 2009 — General Bearing/OAPI (GENERAL BEARING CORPORATION)

(Cauza T-394/09)

(2009/C 297/39)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: General Bearing Corp. (West Nyack, Statele Unite) (reprezentant: A. Dellmeier Beschoner, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile reclamantei

- Anularea Deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) adoptate la 16 iulie 2009 în cauza R 73/2009-1;
- obligarea pârâtului la înregistrarea mărcii comunitare vizate;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată efectuate în cadrul procedurii din fața Tribunalului și
- stabilirea unei date pentru ședință în cazul în care se consideră necesar.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară vizată: marca verbală „GENERAL BEARING CORPORATION” pentru produse din clasele 7 și 12

Decizia examinatorului: respinge cererea de înregistrare a mărcii comunitare

Decizia camerei de recurs: respinge recursul

Motivele invocate: încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b), a articolului 7 alineatul (1) litera (c) și a articolului 7 alineatul (2) din Regulamentul nr. 207/2009 al Consiliului, precum și a principiilor generale ale dreptului mărcilor întrucât camera de recurs a considerat în mod greșit că marca comunitară vizată nu poate fi înregistrată din cauza caracterului său pur descriptiv

Acțiune introdusă la 6 octombrie 2009 — Arques Industries/Comisia

(Cauza T-395/09)

(2009/C 297/40)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Arques Industries AG (Starnberg, Germania) (reprezentanți: C. Grave, B. Meyring și A. Scheidtman, avocați)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

- Anularea articolelor 1, 2, 3 și 4 din Decizia C (2009) 5791 final a Comisiei din 22 iulie 2009 în cazul COMP/39.396

— carbură de calciu și altele, în măsura în care decizia este adresată reclamantei;

- în subsidiar, reducerea amenzii aplicate reclamantei în conformitate cu articolul 2 litera (f) din decizie;

- în subsidiar, anularea articolelor 1 și 3 din decizie, în măsura în care acestea o privesc pe reclamantă;

- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamanta contestă Decizia C (2009) 5791 final a Comisiei din 22 iulie 2009 în cazul COMP/39.396 — carbură de calciu și reactivi pe bază de magneziu pentru industria oțelului și a gazului. Prin decizia atacată, reclamantei și altor întreprinderi li s-a aplicat o amendă pentru încălcarea articolului 81 CE, precum și a articolului 53 din Acordul privind SEE. Potrivit Comisiei, reclamanta a participat la o încălcare unică și continuă în sectorul carburii de calciu și al magneziului în SEE, cu excepția Spaniei, Portugaliei, Irlandei și a Regatului Unit, care a constat în împărțirea piețelor, în înțelegeri privind cotele, în împărțirea clienților, în stabilirea prețurilor și în schimbul de informații comerciale confidențiale cu privire la prețuri, la clienți și la volumul vânzărilor.

În motivarea acțiunii, reclamanta se întemeiază pe opt motive, care sunt expuse în trei părți.

Prin intermediul primei părți, reclamanta solicită anularea deciziei atacate în măsura în care se consideră că răspunde solidar pentru comportamentul SKW Stall-Metallurgie GmbH și se întemeiază în această privință pe următoarele trei motive:

- aplicarea eronată a articolului 81 alineatul (1) CE și a articolului 23 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 (¹), întrucât Comisia a considerat că reclamanta răspunde în solidar cu SKW Stall Metallurgie GmbH;

- încălcarea articolului 253 CE, deoarece Comisia nu a motivat exercitarea competenței sale de apreciere discreționare în ceea ce privește răspunderea reclamantei în calitate de fostă societate-mamă;

- aplicarea eronată a articolului 81, deoarece pârâta a săvârșit o eroare de drept prin constatarea unei încălcări unice și continue.

Prin intermediul celei de a doua părți, reclamanta solicită, în subsidiar, reducerea cuantumului amenzii care i-a fost aplicată și, în această privință, se întemeiază pe următoarele motive:

- încălcarea articolului 253 CE, deoarece decizia atacată este contradictorie în ceea ce privește cuantumul amenzii;
- încălcarea articolului 23 din Regulamentul nr. 1/2003, deoarece Comisia a apreciat greșit gravitatea și durata încălcării;
- încălcarea principiului general al egalității cu privire la gravitatea și la durata încălcării, astfel cum acestea au fost apreciate de Comisie;
- încălcarea articolului 23 din Regulamentul nr. 1/2003, deoarece pârâta nu a luat în considerare ca circumstanță atenuantă faptul că, în procedura administrativă, reclamanta a renunțat în mod expres să conteste constatările pârâtei.

În partea a treia, reclamanta solicită, în subsidiar, anularea articolelor 1 și 3 din decizia atacată, în măsura în care reclamanta este vizată de acestea, deoarece aceste articole se întemeiază pe o aplicare greșită a articolului 81 CE și a articolului 7 din Regulamentul nr. 1/2003 și încalcă articolul 253 CE.

(¹) Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat (JO L 1, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 167).

Acțiune introdusă la 6 octombrie 2009 — Vereniging Milieudefensie și Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht/Comisia

(Cauza T-396/09)

(2009/C 297/41)

Limba de procedură: olandeza

Părțile

Reclamante: Vereniging Milieudefensie (Amsterdam, Țările de Jos) și Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht (Utrecht, Țările de Jos) (reprezentant: A. van den Biesen, avocat)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantelor

- Declararea acțiunii ca fiind fondată;
- anularea deciziei atacate în prezenta cauză, mai exact Decizia C (2009) 6121 a Comisiei din 28 iulie 2009;

- obligarea Comisiei să se pronunțe pe fond cu privire la cererea de reexaminare internă, într-un termen stabilit de Tribunal;

- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamantele sunt două organizații olandeze de protecție a mediului care au solicitat pârâtei, în conformitate cu articolul 10 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1367/2006 (¹), reexaminarea unei decizii anterioare a Comisiei, C (2009) 2560 din 7 aprilie 2009, prin care Comisia a acceptat amânarea termenului la care Țările de Jos trebuiau să își îndeplinească obligațiile privind ameliorarea calității aerului ambiant potrivit Directivei 2008/50/CE (²). Reclamantele contestă decizia Comisiei prin care a fost declarată inadmisibilă cererea acestora de reexaminare a deciziei anterioare adresate Țărilor de Jos.

În susținerea acțiunii formulate, reclamantele arată în primul rând că, în decizia atacată, Comisia nu ar fi invocat limitarea domeniului de aplicare al Regulamentului nr. 1367/2006, prevăzută la articolul 2 alineatul (1) litera (c) și că, prin urmare, Decizia din 7 aprilie 2009 nu ar fi fost adoptată în exercitarea puterilor legislative.

Reclamantele mai susțin că Decizia din 7 aprilie 2009 ar fi un act individual, iar nu unul cu caracter general.

În sfârșit, reclamantele susțin că, în cazul în care o dispoziție de drept comunitar derivat nu este conformă Convenției de la Aarhus, care a fost aprobată de Consiliu (³), reglementarea în cauză ar trebui interpretată în conformitate cu respectiva convenție și, dacă acest lucru nu este posibil, convenția ar trebui aplicată direct de organisme și instituțiile Comunității. Prin urmare, articolul 2 alineatul (1) litera (g) din Regulamentul nr. 1367/2006 ar trebuie să rămână inaplicabil.

(¹) Regulamentul (CE) nr. 1367/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 6 septembrie 2006 privind aplicarea, pentru instituțiile și organismele comunitare, a dispozițiilor Convenției de la Aarhus privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziilor și accesul la justiție în domeniul mediului (JO L 264, p. 13, Ediție specială, 15/vol. 17, p. 126).

(²) Directiva 2008/50/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 mai 2008 privind calitatea aerului înconjurător și un aer mai curat pentru Europa (JO L 152, p. 1).

(³) Decizia Consiliului din 17 februarie 2005 privind încheierea, în numele Comunității Europene, a Convenției privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziei și accesul la justiție în probleme de mediu (JO L 124, p. 1, Ediție specială, 15/vol. 14, p. 201).

Acțiune formulată la 6 octombrie 2009 — Prinz von Hannover Herzog zu Braunschweig und Lüneburg/OAPI (marcă figurativă reprezentând un blazon)

(Cauza T-397/09)

(2009/C 297/42)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamant: Ernst August Prinz von Hannover Herzog zu Braunschweig und Lüneburg (Hannover, Germania) (reprezentanți: R. Stötzel și J. Hilger, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile reclamantului

- Anularea Deciziei Camerei întâi de recurs a OAPI din 23 iulie 2009 (procedură de recurs R 1361/2008-1) și admiterea cererii de înregistrare a mărcii comunitare nr. 5 627 245 pentru publicarea în Buletinul mărcilor comunitare;
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară vizată: marca figurativă în culori reprezentând un blazon pentru produse și servicii din clasele 16, 25, 28, 32, 33, 35, 39, 41 și 43 (cererea de înregistrare nr. 5 627 245)

Decizia examinatorului: respinge cererea de înregistrare

Decizia camerei de recurs: respinge recursul

Motivele invocate: încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (h) din Regulamentul nr. 207/2009 ⁽¹⁾, marca propusă pentru înregistrare nefiind nici identică stemei de stat invocate, nici imitația sa heraldică.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (JO L 78, p. 1).

Acțiune introdusă la 6 octombrie 2009 — ECKA Granulate și non ferrum Metallpulver/Comisia

(Cauza T-400/09)

(2009/C 297/43)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamante: ECKA Granulate GmbH & Co. KG (Fürth, Germania) și non ferrum Metallpulver GmbH & Co. KG (St. Georgen bei Salzburg, Austria) (reprezentanți: H. Janssen și M. Franz, avocați)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantelor

- Anularea deciziei atacate, în ceea ce le privește pe reclamante;
- în subsidiar, reducerea corespunzătoare a amenzii aplicate reclamantelor prin decizia atacată;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Acțiunea formulată de reclamante este îndreptată împotriva Deciziei C (2009) 5791 final din 22 iulie 2009 în cazul COMP/F/39.396 — Reactivi pe bază de carbură de calciu și de magneziu pentru industria oțelului și a gazului. Prin decizia atacată, reclamantelor și altor întreprinderi le-a fost aplicată o amendă pentru încălcarea articolului 81 CE precum și a articolului 53 din Acordul SEE. În opinia Comisiei, reclamantele au participat la o încălcare unică și continuă în sectorul carburii de calciu și de magneziu în cadrul SEE, în afara Spaniei, Portugaliei, Irlandei și Regatului Unit, încălcare constând în împărțirea piețelor, stabilirea de cote, repartizarea clienților, stabilirea prețurilor și schimbul de informații comerciale sensibile privind prețurile, clienții și volumul vânzărilor.

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă următoarele motive:

- încălcarea principiului preciziei de către articolul 23 din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 ⁽¹⁾, deoarece Comisia dispune de o marjă de apreciere aproape nelimitată în privința stabilirii amenzii;
- stabilirea nelegală a amenzii, în măsura în care Orientările privind calcularea amenzilor ⁽²⁾ acordă Comisiei o marjă de apreciere aproape nelimitată în privința stabilirii cuantumului amenzii;
- caracterul disproporționat al cuantumului amenzii, dat fiind că pârâta nu a luat în considerare faptul că reclamantele au colaborat eficient;
- caracterul disproporționat al cuantumului amenzii, deoarece pârâta nu a luat în considerare faptul că reclamantele nu dețineau experiență în materia înțelegerilor;
- caracterul disproporționat al cuantumului amenzii, deoarece pârâta nu a luat în considerare ca circumstanță atenuantă faptul că reclamantele luaseră măsuri de „compliance” (respectare) și nu a existat niciun pericol de repetare a încălcării, din motive personale;

- caracterul disproporționat al cuantumului amenzii, deoarece pârâta nu a luat în considerare ca circumstanță atenuantă faptul că reclamantele nu au redus oferta de magneziu;
- caracterul disproporționat al cuantumului amenzii, deoarece nu s-a luat în considerare lipsa de capacitate a reclamantelor.

(¹) Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat (JO L 1, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 167).

(²) Orientări privind calcularea amenzilor aplicate în temeiul articolului 23 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 (JO C 210, p. 2, Ediție specială, 08/vol.4, p. 264).

Acțiune introdusă la 5 octombrie 2009 — Marcuccio/Curtea de Justiție a Comunităților Europene

(Cauza T-401/09)

(2009/C 297/44)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamant: Luigi Marcuccio (Tricase, Italia) (reprezentant: G. Cipressa, avocat)

Pârâtă: Curtea de Justiție a Comunităților Europene

Concluziile reclamantului

- Anularea deciziei, indiferent de forma acesteia, de respingere, de către pârâtă, a cererii din 24 mai 2009 adresată de reclamant pârâtei;
- anularea notei din 15 iunie 2009, provenită de la grefa Curții de Justiție;
- obligarea pârâtei la plata către reclamant a sumei de 10 000 de euro sau a oricărei sume superioare sau inferioare pe care Tribunalul o va considera justă și echitabilă, cu titlu de reparare a prejudiciului suferit;
- obligarea pârâtei la plata tuturor cheltuielilor de judecată aferente prezentei proceduri.

Motivele și principalele argumente

Prezenta procedură are ca obiect refuzul, din partea pârâtei, de a admite cererea de reparare a pretinsului prejudiciu rezultat din comunicarea, către un avocat care nu ar mai fi abilitat să o primească, a recursului declarat de Comisie împotriva unei hotărâri a Tribunalului Funcției Publice prin care erau admise în parte concluziile reclamantului.

În susținerea concuziilor, reclamantul invocă o lipsă absolută a motivării, încălcarea obligației de bună-administrare, precum și încălcarea legii și existența, în speță, a unei erori vădite de apreciere.

Recurs introdus la 7 octombrie 2009 de Luigi Marcuccio împotriva Ordonanței pronunțate la 20 iulie 2009 de Tribunalul Funcției Publice în cauza F-86/07, Marcuccio/Comisia

(Cauza T-402/09 P)

(2009/C 297/45)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurrent: Luigi Marcuccio (Tricase, Italia) (reprezentant: G. Cipressa, avocat)

Cealaltă parte în proces: Comisia Comunităților Europene

Concluziile recurrentului

- În orice caz: anularea în tot și fără nicio excepție a ordonanței atacate;
- declararea faptului că acțiunea în primă instanță, în cadrul căreia a fost pronunțată ordonanța atacată, era perfect admisibilă în tot și fără nicio excepție;
- în principal: admiterea în tot și fără nicio excepție a concluziilor reclamantului din acțiunea în primă instanță;
- obligarea pârâtei la rambursarea în favoarea recurrentului a tuturor cheltuielilor de judecată suportate de acesta din urmă în legătură atât cu judecata în primă instanță, cât și cu prezenta judecată în recurs;
- în subsidiar: trimiterea prezentei cauze spre rejudecare Tribunalului Funcției Publice, în complet diferit.

Motivele și principalele argumente

Prezentul recurs este introdus împotriva Ordonanței Tribunalului Funcției Publice (TFP) din 20 iulie 2009, pronunțate în cauza F-86/07. Această ordonanță a respins în parte ca vădit inadmisibilă și în parte ca vădit nefondată o acțiune având ca obiect anularea deciziei prin care Comisia a respins cererea recurrentului privind obținerea efectuării unei anchete cu privire la hărțuirea morală pe care acesta ar fi suferit o pe parcursul perioadei în care era detașat la Delegația Comisiei din Angola, precum și obligarea pârâtei la repararea prejudiciului rezultat din hărțuirea morală invocată.

În susținerea pretențiilor sale, recurentul invocă următoarele motive:

- interpretarea și aplicarea eronată și falsă a noțiunii de anchetă prevăzute la articolul 17 alineatul (2) din reglementarea comună privind acoperirea riscurilor de accidente și de boală profesională ale funcționarilor Comunităților Europene și a noțiunii de anchetă în scopul de a stabili dacă un funcționar al unei instituții a făcut obiectul unei hărțuiri morale;
- eroare de drept prin declararea ca inadmisibilă a cererii de anulare a respingerii cererii de anchetă, inclusiv pentru falsă interpretare a noțiunii de lipsă de obiect a acesteia din urmă;
- eroare de drept prin declararea ca inadmisibilă a cererii de anulare a raportului IDOC, inclusiv pentru lipsa absolută de motivare, pentru nepronunțarea asupra unui punct fundamental al litigiului și pentru aplicarea în mod eronat în speță a noțiunii de act pregătitor.
- interpretarea eronată a noțiunii de hărțuire morală, precum și a obligației de a dovedi hărțuirea morală, care îi revine persoanei hărțuite;
- lipsa absolută a motivării în ceea ce privește afirmațiile invocate în susținerea respingerii cererilor de despăgubire.

Acțiune introdusă la 7 octombrie 2009 — Tecno-process/Delegația Comisiei Europene în Maroc și alții

(Cauza T-403/09)

(2009/C 297/46)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Tecno-process Srl (Roma, Italia) (reprezentant: A. Majoli, avocat)

Pârâte: Delegația Comisiei Europene în Maroc, Delegația Comisiei Europene în Republica Federală Nigeria, Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

- Constatarea îmbogățirii fără justă cauză a Delegației din Abuja, a Delegației din Rabat și a Comisiei Europene;
- în consecință, obligarea Delegației din Abuja, a Delegației din Rabat și a Comisiei Europene, inclusiv în solidar, la plata către reclamantă a sumei de 114 069,94 euro, plus dobânzi până la plata efectivă sau la plata oricărei alte

sume pe care Tribunalul o va considera adecvată, plus dobânzile aferente sumei reținute, până la plata efectivă;

- obligarea Delegației din Abuja, a Delegației din Rabat și a Comisiei Europene, inclusiv în solidar, la plata cheltuielilor de judecată efectuate în prezenta procedură.

Motivele și principalele argumente

Societatea reclamantă în prezenta procedură, reclamantă totodată în cauzele T-264/09 Tecno-process/Comisia și Delegația Comisiei Europene în Maroc și T-367/09 Tecno-process/Comisia și Delegația Comisiei Europene în Republica Federală Nigeria, susține că în cadrul aplicării contractelor încheiate cu autoritățile marocane și nigeriene care fac obiectul acestor două cauze, atât delegațiile menționate, cât și Comisia Europeană au refuzat în mod nejustificat să soluționeze prin tranzacție diverse chestiuni legate de executarea contractelor în discuție; aceasta în pofida faptului că reclamanta propusese instituțiilor comunitare, în repetate rânduri, compensarea posturilor de activ și de pasiv referitoare la contractele menționate.

Astfel cum rezultă din situația de fapt, delegațiile și Comisia ar fi reținut în mod nejustificat sume foarte ridicate ce ar fi trebuit transferate reclamantei, creând o situație care reprezintă o îmbogățire fără justă cauză.

Acțiune introdusă la 9 octombrie 2009 — Deutsche Bahn/OAPI (Combinăția culorilor gri și roșu)

(Cauza T-404/09)

(2009/C 297/47)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Deutsche Bahn AG (Berlin, Germania) (reprezentanți: U. Hildebrandt, K. Schmidt-Hern și B. Weichhaus, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile reclamantei

- Anularea Deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 23 iulie 2009 (cauza R 379/2009-1);
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară vizată: o marcă ce constă în combinația culorilor gri și roșu pentru serviciile din clasa 39 (cerere de înregistrare nr. 6 733 315).

Decizia examinatorului: respinge cererea.

Decizia camerei de recurs: respinge recursul.

Motivele invocate: La examinarea mărcii solicitate, Oficiul ar fi utilizat un criteriu care nu este conform jurisprudenței Tribunalului de Primă Instanță; acesta ar fi neglijat în special faptul că, în ceea ce privește o marcă constituită din culori, pentru cererea de înregistrare pentru servicii trebuie să se aplice un alt criteriu decât pentru cererea de înregistrare pentru produse.

A acțiune introdusă la 9 octombrie 2009 — Deutsche Bahn/OAPI (Combinația culorilor gri și roșu)

(Cauza T-405/09)

(2009/C 297/48)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Deutsche Bahn AG (reprezentanți: U. Hildebrandt, K. Schmidt-Hern și B. Weichhaus, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile reclamantei

- Anularea Deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 23 iulie 2009 (cauza R 372/2009-1);
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară vizată: o marcă constând în combinația culorilor gri și roșu pentru serviciile din clasa 39 (cererea nr. 6 735 401)

Decizia examinatorului: respingerea cererii

Decizia camerei de recurs: respingerea recursului

Motivele invocate: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne ar fi utilizat, pentru a analiza marca solicitată, un criteriu care nu este conform cu jurisprudența Tribunalului de Primă Instanță; Oficiul ar fi ignorat în special faptul că, în ceea ce privește cererea de înregistrare a mărcilor de culoare pentru servicii, este necesar să se aplice un alt criteriu decât cel aplicabil cererii de înregistrare pentru produse.

A acțiune introdusă la 14 octombrie 2009 — New Yorker SHK Jeans/OAPI — Vallis K — Vallis A (FISHBONE)

(Cauza T-415/09)

(2009/C 297/49)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: New Yorker SHK Jeans GmbH (Braunschweig, Germania) (reprezentanți: A. Gaul, T. Golda, S. Kirschstein Freund și V. Spitz, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Vallis K — Vallis A & Co. OE (Atena, Grecia)

Concluziile reclamantei

- Modificarea Deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 30 iulie 2009 în cauza R 1051/2008-1, constatarea faptului că recursul este întemeiat și respingerea opoziției pentru produsele din clasa 25;
- în subsidiar, anularea Deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 30 iulie 2009 în cauza R 1051/2008-1 în ceea ce privește respingerea recursului și confirmarea refuzului de înregistrare a cererii pentru produse din clasa 25;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor efectuate de reclamantă în cadrul procedurii desfășurate în fața camerei de recurs.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: reclamanta.

Marca comunitară vizată: marca verbală „FISHBONE” pentru produse din clasele 18 și 25.

Titularul mărcii sau al semnului invocat în sprijinul opoziției: cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs.

Marca sau semnul invocat în sprijinul opoziției: înregistrarea elenă a mărcii „FISHBONE BEACHWEAR” pentru produse din clasa 25; semnul anterior „Fishbone” (verbal și figurativ) utilizat în comerțul din Grecia pentru „îmbrăcăminte în general, încălțăminte și acoperămintă de cap”.

Decizia diviziei de opoziție: admite opoziția.

Decizia camerei de recurs: admite în parte recursul și respinge recursul pentru restul capetelor de cerere.

Motivele invocate: încălcarea articolului 43 alineatul (2) și a articolului 74 alineatul (2) din Regulamentul nr. 40/94 al Consiliului [devenite articolul 42 alineatul (2) și articolul 76 alineatul (2) din Regulamentul nr. 207/2009 al Consiliului], precum și a normei 22 alineatul 2 din Regulamentul nr. 2868/95 al Comisiei⁽¹⁾, întrucât camera de recurs a apreciat în mod eronat că putea să ia în considerare în mod legitim cataloagele prezentate la 15 ianuarie 2007; încălcarea articolului 73 din Regulamentul nr. 40/94 al Consiliului (devenit articolul 75 din Regulamentul nr. 207/2009 al Consiliului) deoarece camera de recurs nu a motivat luarea în considerare a cataloagelor prezentate la 15 ianuarie 2007; încălcarea articolului 43 alineatele (2) și (5), precum și a articolului 15 alineatul (1) și alineatul (2) litera (a) din Regulamentul nr. 40/94 al Consiliului [devenite articolul 42 alineatele (2) și (5) și articolul 15 alineatul (1) primul și al doilea paragraf litera (a) din Regulamentul nr. 207/2009 al Consiliului] întrucât camera de recurs a reținut în mod eronat că a fost demonstrată utilizarea serioasă a mărcii invocate în sprijinul opoziției; încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 40/94 al Consiliului [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009 al Consiliului] deoarece camera de recurs a considerat în mod eronat că există un risc de confuzie între mărcile avute în vedere.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 2868/95 al Comisiei din 13 decembrie 1995 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 40/94 al Consiliului privind marca comunitară (JO 1995 L 303, p. 1, Ediție specială nr. 17/vol. 1, p. 189).

Acțiune introdusă la 16 octombrie 2009 — Poslovni Sistem Mercator/OAPI — Mercator Multihull (MERCATOR STUDIOS)

(Cauza T-417/09)

(2009/C 297/50)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Poslovni Sistem Mercator, d.d. (Ljubljana, Slovenia) (reprezentanți: M. Curell Aguila și J. Güell Serra, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Mercator Multihull, Inc. (Vancouver, Canada)

Concluziile reclamantei

— Anularea deciziei din 16 iulie 2009 a Camerei întâi de recurs din cadrul Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) pronunțată în cauza R 1031/2008-1;

— Obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca comunitară vizată: Marca verbală „MERCATOR STUDIOS”, pentru produse din clasa 42

Titularul mărcii sau al semnelui invocat în sprijinul opoziției: Reclamanta

Marca sau semnul invocat în sprijinul opoziției: Marca figurativă slovenă „Mercator” înregistrată pentru servicii din clasele 35, 36, 39, 41 și 42, și pentru produse din clasele 1-6, 8-11, 13-34; marca figurativă slovenă „Mercator Slovenska Košarica” înregistrată pentru produse și servicii din clasele 1-6, 8-11, 13-34, 39, 41, 43 și 44; marca internațională „Mercator”, pentru produse din clasele 1-6, 8-11, 13, 14, 16-18, 20-33, și pentru servicii din clasele 36, 41 și 42

Decizia diviziei de opoziție: Respinge opoziția

Decizia camerei de recurs: Respinge recursul

Motivele invocate: Încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) și a articolului 8 alineatul (5) din Regulamentul nr. 40/94 al Consiliului [devenite articolul 8 alineatul (1) litera (b) și articolul 8 alineatul (5) din Regulamentul nr. 207/2009 al Consiliului] în măsura în care Camera de recurs a omis să efectueze o analiză globală a factorilor relevanți, și, în schimb, a respins opoziția pentru motivul că serviciile sunt diferite, și a apreciat în mod greșit motivul opoziției întemeiat pe această din urmă dispoziție legală.

Acțiune introdusă la 19 octombrie 2009 — São Paulo Alpargatas/OAPI — Fischer (BAHIANAS LAS ORIGINALES)

(Cauza T-422/09)

(2009/C 297/51)

Limba în care a fost formulată acțiunea: spaniola

Părțile

Reclamantă: São Paulo Alpargatas, SA (reprezentant: P. Merino Baylos, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs:
Enrique Fischer

Concluziile reclamantei

- admiterea acțiunii, anulând Decizia Camerei a doua de recurs a OAPI din 17 august 2009, cu consecințele juridice impuse din perspectiva dreptului comunitar;
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: Enrique Fischer

Marca comunitară vizată: marca figurativă ce conține elementul verbal „BAHIANAS (LAS ORIGINALES)” (cererea de înregistrare nr. 5 024 591), pentru produse din clasa 25.

Titularul mărcii sau al semnului invocat în sprijinul opoziției: reclamanta.

Marca sau semnul invocat în sprijinul opoziției: marca comunitară figurativă conținând elementul verbal „havaianas” (nr. 3 772 431), marca figurativă spaniolă conținând elementul verbal „havaianas” (M 2 341 904) și marca verbală spaniolă „HAVAIANAS” (M 2 341 905), toate pentru produse din clasa 25.

Decizia diviziei de opoziție: respinge în totalitate cererea de înregistrare a mărcii comunitare.

Decizia camerei de recurs: anulează decizia atacată.

Motivele invocate: interpretarea incorectă a articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.

TRIBUNALUL FUNCȚIEI PUBLICE

Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a doua) din 10 septembrie 2009 — Joachim Behmer/Parlamentul european

(Cauza F-16/08) ⁽¹⁾

(Funcționari — Procedura de atribuire a punctelor de merit la Parlamentul European — Încălcarea obligației de motivare — Motivare prezentată în cursul procedurii)

(2009/C 297/52)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Joachim Behmer (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis și É. Marchal, avocați)

Pârât: Parlamentul european (reprezentanți: C. Burgos și R. Ignătescu, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a deciziei prin care se atribuie reclamantului două puncte de merit pentru anii 2004 și 2006

Dispozitivul

1. Constată că nu este necesar să se pronunțe asupra fondului cauzei în măsura în care acțiunea este îndreptată împotriva Deciziei Parlamentului European din 4 iunie 2007 de atribuire a două puncte de merit pentru exercițiul 2004 domnului Behmer.
2. Anulează Decizia Parlamentului European din 26 iunie 2007 de atribuire a două puncte de merit pentru exercițiul 2006 domnului Behmer.
3. Obligă Parlamentul European să suporte propriile cheltuieli de judecată și jumătate din cheltuielile de judecată efectuate de domnul Behmer.
4. Îl obligă pe domnul Behmer să suporte jumătate din propriile sale cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 116, 9.5.2008, p. 32.

Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a treia) din 7 octombrie 2009 — Y/Comisia

(Cauza F-29/08) ⁽¹⁾

(Agenți contractuali — Concediere pentru inaptitudine vădită — Conduită insuficientă în cadrul serviciului)

(2009/C 297/53)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Y (Bruxelles, Belgia) (reprezentant: N. Lhoëst, avocat)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: M. J.-P. Keppenne și L. Lozano Palacios, agenți)

Obiectul

Anularea Deciziei din 24 mai 2007 a autorității abilitate să încheie contractele de muncă (AACM) de a concedia reclamantul, agent contractual, din cauza conduitei sale pretins insuficiente în cadrul serviciului și repararea prejudiciului material și moral

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Y suportă toate cheltuielile de judecată.

⁽¹⁾ JO C 116, 9.5.2008, p. 35.

Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 21 octombrie 2009 — V/Comisia

(Cauza F-33/08) ⁽¹⁾

(Funcție publică — Agenți contractuali — Recrutare — Refuzul angajării ca urmare a inaptitudinii fizice pentru exercitarea atribuțiilor — Legalitatea procedurii — Legalitatea vizitei medicale de angajare — Acte pregătitoare)

(2009/C 297/54)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: V (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți: C. Ronzi, A. Grauling și É. Boigelot, avocați)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: L. Lozano Palacios și D. Martin, agenți)

Obiectul

Funcție publică — Anularea deciziei Comisiei din 15 mai 2007 prin care reclamanta a fost informată că nu este aptă din punct de vedere fizic să își exercite atribuțiile, și o cerere de reparare a prejudiciului moral și material

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Comisia Comunităților Europene suportă propriile cheltuieli de judecată și jumătate din cheltuielile de judecată efectuate de V.
3. V. suportă jumătate din cheltuielile de judecată efectuate.

(¹) JO C 158, 21.6.2008, p. 26.

Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a treia) din 21 octombrie 2009 — Ramaekers-Jørgensen/Comisia

(Cauza F-74/08) (¹)

(Funcționari — Impozit comunitar — Calcul — Cumularea cuantumurilor salariului personal și al pensiei de urmaș — Modalități de percepere a impozitului — Data percepției)

(2009/C 297/55)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Dominique Ramaekers-Jørgensen (Genval, Belgia) (reprezentant: L. Vogel, avocat)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: J. Currall și D. Martin, agenți)

Intervenient în susținerea pârâtei: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: K. Zieleśkiwicz și M. Bauer, agenți)

Obiectul

Pe de o parte, anularea deciziei autorității împuternicite să facă numiri de a calcula impozitul comunitar al reclamantei prin cumularea cuantumurilor salariului personal și al pensiei de urmaș, precum și a deciziei de respingere a cererii având ca obiect ca impozitul comunitar aplicat asupra pensiei de urmaș să nu fie perceput în mod anticipat, înainte de plata acesteia, prin deducere din cuantumul salariului său. Pe de altă parte, constatarea nelegalității articolelor 3 și 4 din Regulamentul nr. 260/68

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Obligă doamna Ramaekers-Jørgensen la plata propriilor cheltuieli de judecată și a cheltuielilor de judecată ale Comisiei Comunităților Europene.
3. Consiliul Uniunii Europene suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 272, 25.10.2008, p. 52.

Acțiune introdusă la 14 septembrie 2009 — Cusack-Gard'ner/Comisia

(Cauza F-76/09)

(2009/C 297/56)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Carolyn Cusack-Gard'ner (Wavre, Belgia) (reprezentant: Dr John Temple Lang, Solicitor)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Obiectul și descrierea litigiului

Cerere de anulare a deciziei din 22 iunie 2009 de respingere a cererii reclamantei de rambursare integrală a cheltuielilor determinate de tratamentul bolii acesteia

Concluziile reclamantei

- Anularea deciziei din 22 iunie 2009 de respingere a cererii reclamantei;
- constatarea inaplicabilității capitolului III din titlul II din Decizia Comisiei din 2 iulie 2007 de stabilire a dispozițiilor generale de punere în aplicare privind rambursarea cheltuielilor medicale, în temeiul articolului 241 CE;
- în măsura în care se prevede nerambursarea cheltuielilor de cazare și hrană ale infirmierului sau ale infirmierei la domiciliu al bolnavului și
- în măsura în care se stabilește un plafon pentru rambursarea cheltuielilor aferente infirmierului sau ale infirmierei la domiciliu al bolnavului;
- obligarea Comisiei Comunităților Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 16 octombrie 2009 — Nolin/Comisia**(Cauza F-82/09)**

(2009/C 297/57)

*Limba de procedură: franceza***Părțile**

Reclamant: Michel Nolin (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis, E. Marchal, avocați)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Obiectul și descrierea litigiului

Cerere de anulare a deciziei AIPN din 19 decembrie 2008 privind anularea punctelor de promovare și de prioritate ale reclamantului.

Concluziile reclamantului

- Anularea deciziei directorului general al DG Admin din 19 decembrie 2008;
 - obligarea Comisiei la plata către reclamant a unei sume de 3 000 de euro cu titlu de daune interese, pentru repararea prejudiciului moral suferit ca urmare a conduitei șicanatorii a acesteia și ca urmare a încălcării principiului încrederii legitime care a condus la nerespectarea dreptului efectiv al reclamantului la acțiune;
 - obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.
-

2009/C 297/54	Cauza F-33/08: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 21 octombrie 2009 — V/Comisia (Funcție publică — Agenți contractuali — Recrutare — Refuzul angajării ca urmare a inaptitudinii fizice pentru exercitarea atribuțiilor — Legalitatea procedurii — Legalitatea vizitei medicale de angajare — Acte pregătitoare) 35
2009/C 297/55	Cauza F-74/08: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a treia) din 21 octombrie 2009 — Ramaekers-Jørgensen/Comisia (Funcționari — Impozit comunitar — Calcul — Cumularea cuanturilor salariului personal și al pensiei de urmaș — Modalități de percepere a impozitului — Data percepției) 36
2009/C 297/56	Cauza F-76/09: Acțiune introdusă la 14 septembrie 2009 — Cusack-Gard'ner/Comisia 36
2009/C 297/57	Cauza F-82/09: Acțiune introdusă la 16 octombrie 2009 — Nolin/Comisia 37

Prețul abonamentului în 2009
(fără TVA, inclusiv cheltuieli de transport pentru expediere simplă)

Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	1 000 EUR pe an (*)
Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	100 EUR pe lună (*)
Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, versiunea tipărită + CD-ROM, ediție anuală (cumulat)	22 de limbi oficiale ale UE	1 200 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria L, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	700 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria L, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	70 EUR pe lună
Jurnalul Oficial al UE, seria C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	400 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	40 EUR pe lună
Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, CD-ROM, ediție lunară (cumulat)	22 de limbi oficiale ale UE	500 EUR pe an
Supliment la Jurnalul Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice), CD-ROM, ediție bisăptămânală	Multilingv: 23 de limbi oficiale ale UE	360 EUR pe an (= 30 EUR pe lună)
Jurnalul Oficial al UE, seria C – Anunțuri de concurs	Limbă (limbi) în funcție de concurs	50 EUR pe an

(*) Preț cu amănuntul:

- până la 32 de pagini: 6 EUR
- de la 33 la 64 de pagini: 12 EUR
- peste 64 de pagini: preț fixat după caz

Abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, care apare în limbile oficiale ale Uniunii Europene, este disponibil în 22 de versiuni lingvistice. Cuprinde seriile L (Legislație) și C (Comunicări și informări).

Pentru fiecare versiune lingvistică se încheie un abonament separat.

În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 920/2005 al Consiliului, publicat în Jurnalul Oficial L 156 din 18 iunie 2005, care prevede că, temporar, instituțiile Uniunii Europene nu au obligația de a redacta toate actele în irlandeză și nici de a le publica în această limbă, Jurnalele Oficiale publicate în limba irlandeză se comercializează separat.

Abonamentul la Suplimentul Jurnalului Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice) cuprinde toate cele 23 de versiuni lingvistice oficiale într-un singur CD-ROM multilingv.

La cerere, abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* conferă dreptul de a primi diverse anexe ale Jurnalului Oficial. Abonaților li se semnalează apariția anexelor printr-un „Anunț pentru cititori” inclus în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Distribuire și abonamente

Publicațiile destinate vânzării, editate de Oficiul pentru Publicații, pot fi procurate prin agențiile noastre de vânzări.

Lista agențiilor de vânzări este disponibilă la adresa:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_ro.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) oferă un acces direct și gratuit la dreptul Uniunii Europene. Acest site permite consultarea *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, inclusiv a tratatelor, a legislației, a jurisprudenței și a actelor pregătitoare ale legislației.

Pentru mai multe informații despre Uniunea Europeană, consultați: <http://europa.eu>

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

RO